

การศึกษาดูผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชนิษฐา นาคน้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาดูผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร

ปริญญานิพนธ์
ของ
ชนิษฐา นาคน้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร

ของ

ชนิษฐา นาคน้อย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2550

.....ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

.....กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรว วังษ์อยู่น้อย)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี)

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก
ดร.อรรถพรณ วีระวงศ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อยู่
น้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำใน
การจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง ในความกรุณาและกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้
 ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้กรุณาประสิทธิประสาทความรู้ทางวิชาการให้แก่
ผู้วิจัยตลอดจนผู้แต่งบทความและตำราทุกเล่มที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำ
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นางเยาว์ กอสนาน อาจารย์สมเดช เคหะลุน
ผศ.วชิระ วิชชุวรรณท์ ที่กรุณาช่วยตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี ดร.วัลลภา ไทยจินดา อาจารย์สิรินา บุญยสง
วน และดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และเสนอแนวความคิดเพิ่มเติม เพื่อให้วิจัยฉบับนี้
สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณาจารย์ของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ที่ได้ให้
โอกาสแก่ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ๆ ทุกคนที่ทำให้กำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่
ศึกษาและทำงานวิจัย

ชนิษฐา นาคน้อย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
สมมุติฐานทางการวิจัย.....	7
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 8
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.....	9
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	9
ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	9
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแบบโครงการ.....	14
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยโครงการ.....	15
ความหมายของการสอนแบบโครงการ.....	14
ลักษณะการสอนแบบโครงการ.....	15
ประเภทของโครงการ.....	17
ขั้นตอนในการสอนแบบโครงการ.....	17
การวัดผลประเมินผล.....	20
การประเมินตามสภาพจริง.....	21
ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง.....	21
ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง.....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนรู้.....	23
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	23
ความต้องการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ.....	25
วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน.....	26
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก.....	27
ความหมายพฤติกรรมกล้าแสดงออก.....	27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน.....	29
งานวิจัยในประเทศ.....	29
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	30
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	32
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	47
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	47
สมมุติฐานทางการวิจัย.....	47
ประชากร.....	47
กลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	48
วิธีดำเนินการทดลอง.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	49
อภิปรายผล.....	50
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
ข้อเสนอแนะ.....	54
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก	63
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	105

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถ ของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ.....	42
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถ ของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ.....	42
3 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ.....	43
4 แสดงผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ โดยการประเมินตามสภาพจริง.....	44
5 แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการก่อนการทดลองและหลังการทดลอง.....	45
6 แสดงผลเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการก่อนการทดลองและหลังการทดลอง.....	46

การศึกษามลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร

บทคัดย่อ
ของ
ชนิษฐา นาคน้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
เมษายน 2550

ขนิษฐา นาคน้อย (2550). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร. ปรินญาณินพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์น้อย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แบบประเมินโครงงาน แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยความเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ ที่แบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนรู้โดยโครงงานส่วนมากอยู่ในระดับพอใช้
2. ภายหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ภายหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ภายหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน นักเรียนมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF THE EFFECT OF PROJECT WORK LEARNING ON
MATTAYOMSUKSA 2 STUDENTS' ABILITY IN USING ENGLISH FOR COMMUNICATION
AT SRINAGRARINDRA THE PRINCESS MOTHER SCHOOL KAMPHAENGPHET

AN ABSTRACT
BY
KANITTA NAKNOI

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

April 2007

Kanitta Naknoi. (2007). *A Study of the Effect of Project Work Learning on Mattayomsuksa 2 Students' Ability in Using English for Communication at Srinagarindra the Princess Mother School Kamphaengphet*. Master Thesis, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Aurapan Weerawong, Assoc. Prof. Dr. Somson Wongyounoi.

The purpose of this study was to investigate the students' ability in using English in communication through the use of Project Work. The subjects were 35 students of Mattayomsuksa 2, Srinagarindra the Princess Mother School. The instruments used were a pre-test and post-test of English, project work lessons, a task evaluation form, a questionnaire on students' satisfaction towards studying English, and an assertive behavior questionnaire in using English for communication. The data was statistically analyzed by mean scores, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples.

The results of this study revealed that:

1. The students' ability in using English for communication in the project work learning experiment was at an average level.
2. The students' ability in using English for communication were significantly increased at the .01 level after using project work .
3. The students' satisfaction in studying English were significantly increased at the .01 level after using project work .
4. The students' assertive behavior in using English for communication were significantly increased at the .01 level after using project work.

บทที่ 1

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุด ในปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารจำนวนถึง 2,000 ล้านคนหรือ 1 ใน 3 ของประชากรโลก ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพตลอดจนการติดต่อสื่อสารในด้านเศรษฐกิจและสังคม และในเวทีสากล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548: Online) นอกจากนี้ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540 – 2544 ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า วิสัยทัศน์ของการศึกษาไทยที่พึงประสงค์ในอนาคตนั้น ต้องพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในยุคโลกาภิวัตน์ เช่น มีความรู้ภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดีโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2539) ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาที่ได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนของไทยในระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาที่หนึ่ง (กรมวิชาการ. 2545:3)

อย่างไรก็ตาม เท่าที่ปรากฏพบว่าแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษา แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะ ในการพูดสื่อสารหรือโต้ตอบกับชาวต่างประเทศ อ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ไม่รู้ความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งไม่สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นมาเรียงเป็นประโยคที่ต้องการ (เนตรปรีชา ชุมไชโย. 2544: 25; เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543: 191-192) ซึ่งสอดคล้องกับ รศ.ดร. สมศิลป์ ฌานวงศ์ (2547:21) นอกจากนี้ จากการรายงานการประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ทั้งในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการวัดและประเมินการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่คือ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในการดำเนินชีวิตหรือในบริบทของสังคมโดยทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2543: 3) จึงอาจกล่าวได้ว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นต้นยังอยู่ในระดับต่ำ นักเรียนประสบปัญหาเมื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นักเรียนไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมในสถานการณ์จริงอย่างมั่นใจได้ แม้จะเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษา ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งอาจเกิดจากนักเรียนมีโอกาสดูฝึกภาษาที่จะใช้ในสถานการณ์และกิจกรรมต่างๆ น้อยมาก หรืออาจเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีโอกาสรับข้อมูลข่าว

สารสนเทศภาษาอังกฤษเป็นประจำ นอกจากนี้การที่นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสมิ่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเป้าหมาย ประกอบกับผู้สอนจัดการเรียนการสอนภาษาในลักษณะการนำเสนอรูปแบบภาษาอังกฤษที่เป็นส่วนย่อยและเป็นการสอนแบบดั้งเดิม มิใช่รูปแบบการฝึกความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ในสิ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ หรือความสามารถในการใช้ภาษาได้ด้วยตนเองในสถานการณ์ต่างๆ จึงไม่เกิดขึ้น (บังอร พานทอง. 2540: 39)

การเรียนภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ แตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาเท่านั้น แต่เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ การที่นักเรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการสอนภาษาที่ดี นักเรียนต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษามากที่สุด (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. 2) และ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 3) ได้ระบุเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์นั้น ครูจะต้องจัดกิจกรรมทางภาษาที่มุ่งเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ และการประยุกต์ความรู้มาใช้ จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ สามารถสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างนักเรียนด้วยกัน และระหว่างนักเรียนกับครู จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะต้องเน้นการนำเสนอรูปแบบภาษาในการสื่อสาร แล้วให้โอกาสนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ โดยฝึกและใช้ภาษาจริงเหมือนที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจากงานหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ ทั้งนี้เพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียน

แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นแนวทางหนึ่งที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนานักเรียนให้รู้จักคิดค้นคว้าหาความรู้ และรู้จักแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถทำงานและแก้ปัญหาร่วมกับผู้อื่นได้ การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริงนี้ นักเรียนจะเรียนรู้ จดจำ และสามารถนำไปใช้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้พัฒนากระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดและสนใจใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพอย่างแท้จริง (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2544: คำนำ) การสอนโดยทำโครงงานเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ โดยแบ่งโครงงานออกเป็น 2 ประเภท คือโครงงานตามสาระการเรียนรู้ ซึ่งเป็นโครงงานที่นักเรียนมีกรอบการทำงานภายใต้จุดประสงค์ของการเรียนรู้ในเนื้อหาแต่ละเรื่อง และโครงงานตามความสนใจ ซึ่งเป็นโครงงานที่นักเรียนทำตามความสนใจและการสังเกตส่วนตัว

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 3-4) ได้กล่าวถึงแนวการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานไว้ว่าเป็นการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ (Learning by doing) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544) ที่ว่าการสอนแบบโครงงาน เป็นวิธีการสอนที่เน้นประโยชน์ของตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง เรียนในสิ่งที่ป็นรูปธรรม จากการศึกษาวิจัยทางสมองของ การ์ดเนอร์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2544; อ้างอิงจาก Gardner. 1983) พบว่าคนเราจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อมีการลงมือปฏิบัติจริง การทำโครงงานยังมีกิจกรรมหลากหลาย เช่น วาดรูป ตัดกระดาษ ระบายสี สัมภาษณ์ สสำรวจ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะทำให้นักเรียนมีความสุขและสนุกกับการเรียน การทำโครงงานนักเรียนแต่ละคนจะทำงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจและจินตนาการ ตามลีลาการเรียนรู้ (Learning style) ของตน นอกจากนี้ด้านความสามารถในการใช้ภาษา โครงงานยังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเอง ดังคำกล่าวของ กุศยา แสงเดช (2545:92) ที่ว่าโครงงานเป็นกิจกรรมที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เป็นกิจกรรมที่เชื่อมต่อระหว่างภาษาที่เรียนมากับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริง และละเอียด จุฑานนท์ (2543:1) ยังได้กล่าวถึงการทำโครงงานว่าจะเป็แรงกระตุ้น ให้ผู้เรียนขยายความรู้ด้านคำศัพท์ และสำรวจเนื้อหาของภาษาที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภาระงานให้เสร็จสมบูรณ์ การทำโครงงานจะเชื่อมช่องระหว่าง สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ในห้องเรียน กับสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องมี เพื่อใช้สื่อสารในสถานการณ์ของชีวิตจริง นักเรียนจะได้มีโอกาสนำภาษาที่เรียนอย่างเป็นทางการมาฝึกปฏิบัติจริง เป็นการเปิดโอกาสให้แก่นักเรียน ได้มุ่งเน้นถึงการแสดงออกถึงข้อมูล และความคิด มากกว่าจะเน้นไปที่ตัวภาษาเอง อันจะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อความคิดหรือผลิตผลการออกแบบได้อย่างชัดเจน

นอกจากนั้น โครงงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีเจตนารมณ์ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาภายใต้เรื่องหรือประเด็นที่นักเรียนสนใจ(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542) การที่นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมหรือได้เลือกเรียนเนื้อหาที่ตนเองมีความสนใจจะทำให้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความพึงพอใจ มีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรืองานที่ต้องการทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ และหลังจากการทำงานได้สำเร็จจะเกิดความรู้สึกเป็นสุขถือเป็นรางวัลของการทำงาน มีความยินดีและเกิดความพอใจอยากทำกิจกรรมนั้นอย่างต่อเนื่อง (ศุภสิริ โสมาเกต. 2544) ซึ่งจากรายงานการวิจัยการพัฒนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยโครงงานของธีรนนท์ ตานนท์ (2542) พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมระหว่างการทำโครงงานในระดับมากทั้งพฤติกรรมความสนใจในการเรียน ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก นักเรียนทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยโครงงานอยู่ในระดับมาก และมีความต้องการจัดทำโครงงานอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยของการเรียนรู้ด้วยโครงการ (Project work) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษา ที่มีความหมายในสถานการณ์จริง ได้ใช้ภาษาอย่างอิสระในการทำโครงการ เกิดการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว และกระบวนการเรียนรู้รูปแบบภาษาแบบรู้ตัว ฝึกการแก้ปัญหา ได้เรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อแสวงหาความจริง และส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและปรับตัวอยู่ในสังคมได้ดี ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นดังนั้นวิธีการเรียนรู้ด้วยโครงการน่าจะแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจ และช่วยเพิ่มความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและส่งเสริมพฤติกรรมกล้าแสดงออกซึ่งเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการใช้แนวการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้ด้วยโครงการ จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มมากขึ้นหรือไม่ โดยผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะได้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษานี้ทำให้รู้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการซึ่งจะเป็นแนวทางแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งได้แผนการจัดการเรียนสอนตามแนวการเรียนรู้ด้วยโครงการ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษาเขตที่ 1 จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 35 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ
 - 2.3 พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ระยะเวลาในการศึกษาทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 เป็นเวลา 20 คาบ โดยใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ รวมเป็น 21 คาบ และใช้เวลาการทดสอบก่อนและหลัง 4 คาบ รวมเป็น 25 คาบ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาจากหนังสือ Super Goal 2 และเป็นหนังสือที่ กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยแผนการสอนที่ใช้ประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. Fashion Show: Describing clothes
2. The Daily Activities: Describing daily activities and adverbs of frequency
3. Pets: Asking and talking about pets
4. Ordering food in a restaurant: Asking and ordering food in a restaurant
5. A Tale: Narrating a story

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงการภาษาอังกฤษ (Project work)

หมายถึง กิจกรรมที่พัฒนาความสามารถทางการเรียนของผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยกระบวนการศึกษาอย่างเป็นระบบมีแผนการปฏิบัติงาน โดยมีครูผู้สอนให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด งานวิจัยนี้ใช้แนวการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนการทำโครงการ ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบโครงการว่าอาจแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนโครงการ (Pre-project stage) เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ซึ่งแบ่งเป็น

1.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทที่หลากหลาย

1.2 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่เรียนในรูปของกิจกรรมที่

สนุกสนาน

2. ขั้นดำเนินการทดลอง (While-project stage) ผู้เรียนจะได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้ในรูปของกิจกรรมที่มีการกำหนดชิ้นงาน

3. ขั้นหลังโครงการ (Post-project stage) เป็นการนำเสนอชิ้นงาน และประเมินชิ้นงานที่ผู้เรียนได้ทำ ซึ่งเป็นขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการนำเสนอชิ้นงาน โดยใช้ภาษาที่นักเรียนได้เรียนมา

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

หมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์เพื่อการสื่อสาร การสอบถาม การแลกเปลี่ยนข้อมูล บรรยาย และแสดงความคิดเห็น

3. ความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความรู้สึก ความคิด การกระทำหรือพฤติกรรมที่ชื่นชอบหรือพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติกิจกรรมและต้องการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆอย่างต่อเนื่อง

4. พฤติกรรมกล้าแสดงออก

หมายถึง การแสดงพฤติกรรมออกมาตาม ความคิด ความรู้สึก ในสถานการณ์ต่างๆที่ต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างเปิดเผย จริงใจ ตรงไปตรงมาตามสิทธิของตนอย่างเหมาะสม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และปราศจากความวิตกกังวลใดๆ ทั้งทางด้านภาษาและน้ำเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

5. การประเมินตามสภาพจริง

หมายถึง การประเมินงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการเรียนรู้ ผลผลิต และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สมมติฐานทางการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ มีความพึงพอใจในการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเอกสารและงานวิจัยดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน
 - 3.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงาน
 - 3.2 ความหมายของการสอนแบบโครงงาน
 - 3.3 ลักษณะของการสอนแบบโครงงาน
 - 3.4 ประเภทของโครงงาน
 - 3.5 ขั้นตอนในการสอนแบบโครงงาน
 - 3.6 การวัดผลประเมินผล
4. การประเมินตามสภาพจริง
 - 4.1 ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง
 - 4.2 ลักษณะการประเมินตามสภาพจริง
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
 - 5.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 5.2 ความต้องการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ
 - 5.3 วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก
 - 6.1 ความหมายพฤติกรรมกล้าแสดงออก
 - 6.2 ลักษณะของผู้มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 21)

การเรียนรู้สาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย การจัดการเรียนรู้ควรใช้รูปแบบที่เน้นการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ จากการปฏิบัติจริง และเป็นการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งต้องนำกระบวนการคิด การจัดการไปสอดแทรกในการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถจัดได้ในลักษณะการเรียนการสอนแบบบูรณาการเป็นโครงงาน โดยผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงงานขึ้น โดยใช้เวลาเรียนต่อเนื่องรวมเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่างกลุ่มเข้าด้วยกัน มีเป้าหมายเดียวกัน อาจสอนในลักษณะเป็นรายบุคคล กลุ่มเล็ก หรือ กลุ่มใหญ่ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544: 21-22)

2. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความหมายของการสื่อสาร และการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

ลูยส์ และ สเลด (Lewis, Glen and Slade Chistina. 1994: 4) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารว่า การสื่อสารเป็นการแสดง ความคิด ความรู้ หรือความรู้สึก

ไฮเบล (Hybel. 1995: 6) อธิบายว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการซึ่งมนุษย์ใช้แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิด และความรู้สึกซึ่งกันและกันโดยการพูด การเขียน และภาษาท่าทาง

วอลตันและนายีน (Walton, Sue & Nayne, Jeffery. 1995: 5) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการใช้ภาษาเขียน ภาษาพูด หรือภาษาท่าทางในการส่งข้อมูล ประกอบด้วยคนอย่างน้อย 2 คนหากข้อมูลที่ส่งออกไปนั้นมีผู้รับซึ่งมีความเข้าใจและมีการตอบสนองต่อการสื่อสารนั้นๆ นั้นแสดงว่าการสื่อสารมีประสิทธิภาพ

พจนานุกรมการสอนภาษาและภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics. 1992: 65) ให้ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า คือวิธีการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ซึ่งเน้นเป้าหมายในด้านความสามารถในการสื่อสารได้จริง

สมยศ แม่นแย้ม (2543: 26) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนที่เน้นภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์ ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ในแต่ละชุมชนอาจมีการใช้ภาษาที่ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้โดยแสดงความคิด ความรู้สึก ทางภาษาพูด ภาษาเขียน หรือภาษาท่าทาง ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม และสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไรกับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

2.2 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม สุมิตรา อังวัฒนกุล(2540: 110-111) ได้ให้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน คือสามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูดผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปยังสถานที่ที่ต้องการจะไปได้
2. การสอนภาษาโดยแยกทักษะ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวมๆกันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ
3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการเติมเต็มข้อมูล (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษา ควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย
4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นนอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้ว ยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น เกมส์ (Game) การแก้ปัญหา (Problem Solving) สถานการณ์

จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) กิจกรรมเหล่านี้ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ (Usage) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นมิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรกซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงเช่นกัน

กองวิจัยทางการศึกษา (2542: 13) อธิบายว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องเน้นให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ได้ คือ

1. เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์การใช้ภาษา (Usage)
2. ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการทำกิจกรรมแต่ละอย่างอย่างชัดเจน
3. การสอนจะต้องเน้นความสำคัญของส่วนทั้งหมดของภาษาที่สอนแล้วค่อยเน้นลงไปส่วนย่อย
4. เน้นกระบวนการเรียน มากกว่าเน้นรูปแบบ
5. เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
6. ไม่ควรยับยั้งหรือแก้คำผิดระหว่างทำกิจกรรมใช้กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ช่องว่างด้านข้อมูลระหว่างผู้ร่วมทำกิจกรรม (Information Gap)

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษา (Use) ของผู้เรียนมากกว่ากฎเกณฑ์การใช้ภาษา (Usage) โดยการฝึกภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนาน มีชีวิตชีวาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์ ในการสอนนั้นควรสอนแบบบูรณาการระหว่างวิชาอื่นๆ ในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นครูควรยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการจัดการเรียนนั้น ครูควรทำความเข้าใจวิธีการ และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญได้นำเสนอวิธีการไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2542: 22) และ สุมิตรา อังกุลวัฒนา (2540: 112-115) ได้มีแนวคิดที่คล้ายคลึงกับ ลิตเติลวูด (Littlewood. 1983: 45-49) ในการเสนอขั้นตอนการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุดเพราะในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ และฝึกภาษาในลำดับถัดไป ซึ่งในการเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ในการสอนเนื้อหาอาจจะดำเนินการดังนี้

1.1 ผู้สอนเสนอบริบท หรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังหรืออ่าน ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยวๆ และเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง หรืออ่านได้บ้าง

1.2 กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามและให้คำตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่ต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบายและแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาทางภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนให้นักเรียนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำๆ (Repetition Drill) คือเป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำๆตามด้วยตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นการฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปภาษาที่ฝึกก็ได้ ในการฝึกในขั้นนี้อาจทำตามขั้นตอนในการฝึก ดังนี้

2.1 ให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษา จากเทปหรือจากครูผู้สอนประมาณ 2-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ

2.2 ให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง อาจจะให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้อง ตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อมกับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย

2.3 หลังการฝึกพร้อมกัน ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่นๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกคนเดียวได้ ถ้าผู้เรียนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ร่วมกิจกรรม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่

2.4 ตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในด้านความหมายได้ โดยถามด้วยคำถามง่ายๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้นๆ ว่าใช่-ไม่ใช่ หรือ ถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้ เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน กับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปมีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษา ที่เคยเรียนมาแล้วมาใช้ในการเป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของการจัดกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม หรือให้ข้อมูลย้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และกาลเทศะในสังคม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงเน้นเนื้อหาที่จะใช้ในการสื่อสารโดยใช้กลุ่มเป็นศูนย์กลางของการฝึก และใช้กิจกรรมต่างๆ เป็นเครื่องมือ ผู้เรียนเป็นผู้ฝึกกิจกรรม ครูเป็นผู้คอยแนะนำช่วยเหลือและเป็นผู้จัดกิจกรรมหรือสร้างสถานการณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้ ขั้นเสนอเนื้อหาภาษาอังกฤษ (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2542:22) ได้เพิ่มเติมขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) ก่อนขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation) และขั้นสรุปผล (Wrap up) หลังขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

3.1 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการจัดทำโครงงานภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเรื่อง/ประเด็นที่ต้องการจะเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษและกำหนดวิธีการเรียนรู้โดยตนเองโดยวิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การทำโครงงานช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ เป็นการจัดการเรียนรู้ตามหลักการของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (child-centered)

กิจกรรมโครงงานกับหลักการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน มีลักษณะสอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและแนวทางปฏิบัติกระบวนการเรียนรู้เพราะ

1.1 ผู้เรียนเลือกเรื่องหรือประเด็นที่จะศึกษาหรือจัดโครงงานด้วยตนเอง

1.2 ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.3 ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง (เรียนรู้) ด้วยตนเอง

1.4 ผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับผู้อื่น

1.5 ผู้เรียนได้บูรณาการทักษะทางภาษาและเนื้อหาสาระกับกลุ่มประสบการณ์/สิ่งแวดล้อม/ เหตุการณ์อื่นที่นักเรียนสนใจ

2. ลักษณะสำคัญของโครงงานภาษาอังกฤษ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542) สรุปได้ดังนี้

2.1 เรื่องหรือประเด็นในการจัดทำโครงงานเป็นเรื่องที่นักเรียนคนนั้นๆ ด้วยตนเอง

2.2 นักเรียนเป็นผู้เลือกวิธีการศึกษา/ แหล่งความรู้และลงมือด้วยตนเอง

2.4 เนื้อหาสาระมีลักษณะบูรณาการกับกลุ่มประสบการณ์/ วิชา/ สิ่งแวดล้อมรอบๆตัวหรือสถานการณ์อื่นๆในชีวิตประจำวัน

2.5 นักเรียนได้ใช้และได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น

2.6 ผลงานมีความถูกต้องมีความหมายเหมาะสมกับวัย

2.7 สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3.2 ความหมายของการสอนแบบโครงงาน

คำว่า “โครงงาน” ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายเอาไว้มากมายดังนี้

ดิวอี้ (Dewey. 1988) ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มการสอนแบบโครงงาน กล่าวว่า การสอนแบบโครงงาน เป็นการสอนที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในชีวิต โดยเริ่มจากปัญหาต่างๆ แล้ว ดำเนินการแก้ปัญหา

นั้นโดยการใช้ความคิดและลงมือทำจริงมุ่งให้นักเรียนได้มีโอกาสวางแผน และดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย และรับผิดชอบด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และเน้นว่าการทำโครงการสามารถสอนและทดสอบทักษะเชิงปัญญาระดับสูงของผู้เรียนได้

สำนักนิเทศน์และพัฒนามาตรฐานการศึกษา (2542) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมโครงการว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของโครงการ หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการอื่นใดไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบในเรื่องนั้นๆ โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้น แนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิดตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่จะศึกษาค้นคว้า ดำเนินการวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดตั้งแต่การเลือกหัวข้อที่จะศึกษาค้นคว้า ดำเนินการวางแผน กำหนดขั้นตอนดำเนินงานและการนำเสนอผลงาน

กระทรวงศึกษา (2533) ให้ความหมายของโครงการว่า เป็นการทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า และลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ภายใต้การดูแลและให้คำปรึกษาของครู ตั้งแต่การคิดสร้างโครงการ การวางแผนดำเนินการ การออกแบบลงมือปฏิบัติรวมทั้งร่วมกำหนดแนวทางในการวัดผลประเมินผล

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2546: 5) โครงการคืองานวิจัยเล็กๆสำหรับผู้เรียนเป็นการแก้ปัญหาหรือข้อสงสัย หาคำตอบโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

จากความหมายของโครงการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า โครงการ เป็นกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่นักเรียนสนใจจะศึกษาอย่างลึกซึ้งด้วยตนเองตามความสนใจโดยวิธีการต่างๆ อย่างเป็นระบบ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและคำปรึกษาอย่างใกล้ชิด

3.3 ลักษณะของการสอนแบบโครงการ

ไฮนส์ (Haines. 1989: 1-2) และ ดักลาส (Douglass. 1996) ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบโครงการไว้อย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไม่ใช่เน้นหลักสูตร (Student-centered not syllabus-centered)
2. เป็นการร่วมมือกันไม่ใช่การแข่งขันกัน (Co-operative not competitive)
3. เน้นการพัฒนาทักษะไม่ใช่เน้นหลักไวยากรณ์ (Skill-based not structure-based)
4. ให้ความสำคัญกับผลงานที่เกิดจากการทำโครงการ (The importance of the end product)

ตามทัศนะของนักการศึกษาหลายคนมีความเห็นตรงกันว่า ลักษณะสำคัญของโครงการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542) สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ สงสัย ต้องการหาคำตอบ
2. เป็นการเรียนรู้ที่มีกระบวนการ มีระบบ ครบกระบวนการ
3. เป็นการบูรณาการการเรียนรู้
4. นักเรียนใช้ความสามารถหลายด้าน
5. มีความสอดคล้องกับชีวิตจริง
6. มีการศึกษาอย่างลุ่มลึกโดยวิธีการและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
7. เป็นการแสวงหาความรู้และสรุปความรู้ด้วยตนเอง
8. มีการนำเสนอโครงการโดยวิธีการที่เหมาะสม ในด้านกระบวนการและผลงานที่ค้นพบ
9. ข้อค้นพบ สิ่งที่ค้นพบ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ชาร์ด (Chard. 1995) ได้กล่าวเสริมเกี่ยวกับลักษณะของการสอนแบบโครงการว่า มีกิจกรรมหลักๆตลอดทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน คือ

1. การอภิปราย จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสสนทนากับครู ครูได้ตรวจสอบ บันทึกความรู้และเป็นการช่วยพัฒนาความคิดของนักเรียน
2. ทศนศึกษา ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงการเดินทางออกทัศนศึกษานอกสถานที่ แต่หมายถึงการที่นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง จากการได้พูดคุย สัมภาษณ์บุคคลต่างๆ การสำรวจ สังเกตสิ่งต่างๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อสร้างความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. กิจกรรมนำเสนอ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอความรู้ทั้งที่เป็นความรู้เดิมก่อนทำโครงการ และความรู้ใหม่ที่ได้จากการทำโครงการ เป็นการรวบรวมความรู้เพื่อนำไปสู่การตั้งคำถามที่จะมุ่งสู่คำตอบ
4. กิจกรรมการศึกษาค้นคว้า เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักหาความรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายแล้วบันทึกรวบรวม
5. การจัดแสดง เป็นการนำเสนอผลงานของนักเรียน ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทำโครงการทุกขั้นตอน ซึ่งอาจจัดแสดงในรูปแบบนิเทศ งานนิทรรศการ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแสดงความก้าวหน้าในการทำโครงการ

จากทัศนะของนักการศึกษา ที่กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบโครงการ ต่างมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า การสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่เน้นตัวผู้เรียนมากกว่าเน้นหลักสูตร ซึ่งเป็นลักษณะการสอนที่แตกต่างจากเดิม คือการให้โอกาสผู้เรียนได้คิด ปฏิบัติ สร้างสรรค์ผลงาน ด้วย

ตนเอง โดยอาศัยกระบวนการทำงาน และกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การเก็บรวบรวมข้อมูล การแสดงผลงาน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ผู้เรียนจะได้ฝึกอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน

3.4 ประเภทของโครงการ

ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth. 1987: 6) กล่าวถึงวิธีการสอนแบบโครงการว่า เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการสอนแบบโครงการมี 2 ประเภท คือ

1. โครงการแบบเต็มรูปแบบ (Full-scale project)
2. โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating Activities)

โครงการทั้งสองประเภทนี้มีความสัมพันธ์กันกล่าวคือ กิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ หรือโครงการย่อยเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่โครงการเต็มรูปแบบ แต่ความแตกต่างของโครงการสองประเภทนี้คือ กิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจเป็นกิจกรรมที่ทำในห้องเรียน ในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบจะขยายออกไปถึงนอกห้องเรียนด้วย

ไฮนส์ (Haines. 2002: 1) เสนอแนวคิดว่า โครงการอาจแบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. โครงการค้นคว้าหาข้อมูล เป็นการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในหัวข้อหรือเรื่องที่ตนสนใจ
2. โครงการสำรวจ เป็นการสำรวจและรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอให้เห็นลักษณะหรือความสัมพันธ์ในเรื่องที่ต้องการศึกษาหรือสนใจ
3. โครงการที่ให้ผลผลิตหรือชิ้นงาน เป็นการนำความรู้ที่มีอยู่มาประดิษฐ์หรือสร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา
4. โครงการที่ต้องจัดงานหรือการแสดง เป็นการนำเสนอผลงานในรูปของการจัดแสดงในรูปแบบต่างๆ

3.5 ขั้นตอนในการสอนแบบโครงการ

กรมวิชาการ (2544) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบโครงการว่าอาจแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นก่อนโครงการ (Pre-project stage) ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ซึ่งแบ่งเป็น

1.1.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น เพลง บทพูดเข้าจังหวะ นิทาน บทอ่าน ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา เห็นความเกี่ยวข้องของภาษา กับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน

1.1.2 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่เรียนในรูปของกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น เกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ

1.1.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะการฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียน โดยผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม ซึ่งในการเรียนการสอนแบบโครงการจะอยู่ในขั้นหลังโครงการ (Post-project stage)

1.2 ขั้นดำเนินการทดลอง (While-project stage) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของกิจกรรมที่มีการกำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำการต่างๆ ด้วยตนเอง และครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกคือ

1.2.1 แนะนำโครงงานให้ผู้เรียนรู้จัก หากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนภาษาแบบนี้

1.2.2 ตกลงกติกาบางอย่างที่จำเป็น เช่น แบ่งหน้าที่ปฏิบัติงาน ตลอดจนเก็บของให้เรียบร้อยหลังทำงานเสร็จ เป็นต้น

1.2.3 จัดอุปกรณ์หรือโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ เช่น นั่งเป็นคู่ เป็นกลุ่ม จัดเตรียมอุปกรณ์ให้เรียบร้อย

1.2.4 ให้คำสั่งที่ชัดเจน หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้โครงงานบรรลุผลสำเร็จได้โดยดี

1.2.5 เดินตรวจและให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นขณะผู้เรียนทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนทำงานตามแผนที่วางไว้

1.2.6 ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างทำโครงงาน โดยจดบันทึกพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

1.3 ขั้นหลังโครงการ (Post-project stage) มีกิจกรรม ดังนี้

1.3.1 การประเมินตนเอง ทั้งในส่วนของผู้เรียนและครูผู้สอน ในส่วนของผู้เรียนสามารถทำได้หลากหลายจากการให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก และย้อนคิดไตร่ตรองหรือสะท้อนความคิด (Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงที่ได้ทำไป ในส่วนของครูผู้สอนก็สามารถเขียนข้อย้อนคิดไตร่ตรองเพื่อประเมินการสอนของตน และนำข้อมูลไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเช่นเดียวกัน

1.3.2 การประเมินเพื่อน ทั้งในส่วนของทักษะกระบวนการ (Process) คือ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงงาน จนถึงเมื่อสำเร็จโครงงานที่วางไว้ และในส่วนของชิ้นงานหรือผลงานบั้นปลาย (End product) การประเมินนี้อาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น

- การกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนก่อนการทำ
โครงงาน

- การแลกเปลี่ยนงานและตรวจทานงานของเพื่อน พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นเชิง
สร้างสรรค์

- การนำชิ้นงานของทุกคนหรือผู้ที่ได้รับคัดเลือกติดแสดงบนผนังห้อง นำลงวารสารของ
ห้อง หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ในชีวิตจริง

- การลงคะแนนในการประกวดผู้มีทักษะกระบวนการและชิ้นงานดีเด่น ด้านต่างๆ
ตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ล่วงหน้า

1.3.3 การฉลองความสำเร็จร่วมกัน โดยการแสดงความชื่นชมกับทุกคน ไม่ว่าจะเป็นได้รับ
รางวัลในการประกวดหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้สึกถึงพัฒนาการและความสำเร็จของตน เห็น
คุณค่าของตนและของเพื่อนมีความสุขและความเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานในการเรียนต่อไป การฉลอง
ความสำเร็จนี้อาจเป็นในรูปของการร้องเพลงร่วมกัน การให้คำชมเชย หรือการจัดงานสังสรรค์
เล็กๆน้อยๆ ตามความเหมาะสม

1.3.4 การเก็บชิ้นงานของโครงงาน ชิ้นงานของโครงงานทั้งหมดจะต้องมีการจัดเก็บให้
เรียบร้อยในรูปของแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หรือแฟ้มที่เน้นกระบวนการ (processfolio) เพื่อให้
สามารถนำไปใช้เมื่อต้องการ และขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการจัดระบบการเรียนรู้ของตนด้วย

ไรบ์ และ ไวด์ล (Ribe & Vidal. 1993) ได้แนะนำขั้นตอนการสอนแบบโครงงานรวม 7 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน (Creating a good atmosphere)
2. ทำให้ผู้เรียนในชั้นเรียนมีความสนใจในโครงงาน (Creating the class interested)
3. เลือกหัวข้อ (Selecting the topic)
4. กำหนดโครงร่างโดยรวมของโครงงาน (Creating a general outline of the project)
5. ทำวิจัยพื้นฐานในหัวข้อที่เลือก (Doing basic research around the topic)
7. ให้และรับผลย้อนกลับอย่างมีระบบ (Reporting to the class)

ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth. 1997) กล่าวถึงขั้นตอนการทำกิจกรรมในโครงงานว่า ต้องทำ
กิจกรรมเตรียมความพร้อม (Bridging or motivating activities) แล้วจึงทำกิจกรรมที่เป็นโครงงานเต็ม
รูปแบบ (Full-scale projects) โดยปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. การวางแผนในห้องเรียน (Class planning) ผู้เรียนและครูร่วมกันอภิปรายเนื้อหาและ
ขอบเขตของโครงงาน กำหนดความรู้ทางภาษาที่จำเป็นต่อโครงงานไว้ล่วงหน้า อภิปรายความคิดและ
วิธีการที่จะสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ และจำเป็นต่อโครงงาน

2. ปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ (Carrying out the project) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะเปลี่ยนกิจกรรมจากภายในออกสู่ภายนอกห้องเรียน เพื่อใช้เครื่องมือต่างๆเก็บข้อมูลที่สำคัญต่อโครงการในขั้นนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ทั้ง 4 ทักษะในลักษณะบูรณาการในสถานการณ์จริงของชีวิตประจำวัน

3. ตรวจสอบ ทบทวนและเฝ้าสังเกตงานในโครงการ (Reviewing and monitoring the work) ผู้เรียนและครูร่วมกันอภิปราย ให้และรับข้อมูลย้อนกลับจากครู กลุ่ม และจากตัวเองต่องานที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมในโครงการ

จากที่กล่าวมา นักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบโครงงานไว้อย่างหลากหลาย แต่กล่าวโดยสรุปมีขั้นตอนใหญ่ๆ เหมือนกัน คือ กิจกรรมจะเริ่มที่ปัญหา หรือสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ ต่อจากนั้นเป็นการวางแผนเพื่อหาวิธีดำเนินการให้ได้คำตอบที่ต้องการ แล้วปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ จากนั้น เป็นการนำเสนอผลงาน หลังจากการนำเสนอผลงาน เป็นการวัดผลและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อประเมินผลสำเร็จและแก้ไขข้อบกพร่องของโครงการ ในขั้นตอนนี้เปรียบเสมือนหัวใจของการจัดการเรียนการสอน ที่จะสะท้อนสภาพความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน

3.6 การวัดผลประเมินผล

วัฒนาพร กระจับทุกษ์ (2545: 63) กล่าวว่า การประเมินผลโครงงานประกอบด้วย

1. หัวข้อโครงการที่ชัดเจนและสมบูรณ์
2. มีการทำงานร่วมกัน
3. ความก้าวหน้าในสิ่งที่เรียน
4. ความรู้หรือทักษะที่ได้รับจากโครงการ
5. วิธีการนำเสนอชัดเจน ควรเป็นงานเขียนหรือการนำเสนอปากเปล่า หรือเป็นการจัดนิทรรศการผ่าน (กรมวิชาการ. 2540: 7) การประเมินโครงงานควรเน้นการประเมินผลเฉพาะเรื่องแล้ว ส่วนที่แน่ใจว่าจะประเมินเป็นรายบุคคลโดยครูเป็นผู้ประเมินผู้เรียน และผู้เรียนหรือผู้นำเสนอเป็นผู้ประเมินผลงานและโครงการ การประเมินอาจจัดทำในรูปแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายงาน และ ความเรียง แบบบันทึกการเขียน และแฟ้มสะสมงาน (Chard. 2001: Online)

สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ. (2544: 85-86) เสนอว่าวิธีการหลักที่ใช้ในการประเมินโครงงานได้แก่

1. การประเมินชิ้นงาน
2. การประเมินรายงานหรือภาคินิพนธ์
3. การประเมินโดยสอบปากเปล่า
4. การประเมินจากการจัดนิทรรศการโครงการ
5. การประเมินจากการนำเสนอ
6. การประเมินจากสมุดบันทึก

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544: 8-9) ได้เสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงงานว่าบุคคลที่ควรมีส่วนในการประเมินโครงงาน อาจประกอบด้วย

1. ผู้เรียนประเมินตนเอง
2. เพื่อนช่วยประเมิน
3. ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา
4. ผู้ปกครอง
5. บุคคลอื่นๆ ที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

4. การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการเรียนการสอน เพราะเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน และตรวจสอบว่าการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายเพียงใด จากกระบวนการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลง การประเมินผลการเรียนจึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยเพื่อให้สอดคล้องกัน การประเมินผลในชั้นเรียนจากการลงมือปฏิบัติจริงการประเมินตามสภาพจริงจะทำให้ทราบว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

4.1 ความหมายของการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงได้นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินตามสภาพจริงดังต่อไปนี้

อุทุมพร จามรมาน(2540) ได้ให้ความหมายว่า Authentic Assessment (การให้ค่าที่แท้จริง) หมายถึงการวัดและประเมินผลกระบวนการทำงานของสมองและจิตใจของผู้เรียนอย่างตรงไปตรงมาตามสิ่งที่เขาทำ โดยพยายามตอบคำถามว่าเขาทำอะไรและทำไม จะช่วยให้ผู้สอนได้ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนมีความหมายและทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้ต่อไป

สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ(2545: 93-94) กล่าวว่าเป็นการประเมินงานที่นักเรียนแสดงออกในภาคปฏิบัติ เน้นกระบวนการเรียนรู้ ผลผลิต และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลและจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง

โอนิลและลินน์ (O'Neil & Linn. 1993) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริงนักเรียนต้องมีการลงมือปฏิบัติหรือแสดงออกถึงทักษะจากการเรียนรู้ กระบวนการหรือวิธีการในการแสวงหาความรู้

4.2 ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริง

นักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงไว้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2535) กล่าวถึงลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงดังนี้คือ

1. เป็นการประเมินผลงานที่เป็นจริง (Real World) และประเมินผลตามเกณฑ์

2. มีการนำเสนอโดยปากเปล่า (Oral Presentation) หรือการจัดแสดงผลงาน (Exhibition)

อาชบาลด์ และนิวแมน (Archbald & Newman. 1988) กล่าวว่าเป็นการประเมินการสืบค้น
ของนักเรียนโดยมีการสังเกต บันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการปฏิบัติงานกลุ่ม

วิกกินส์ (Wiggins. 1989) กล่าวว่า ลักษณะของการประเมินตามสภาพจริงมี 4 ลักษณะดังนี้

1. เป็นการประเมินการปฏิบัติจริง
2. ต้องมีเกณฑ์มาตรฐานที่สร้างขึ้น
3. นักเรียนประเมินตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถของตน
4. มีการนำเสนอผลงานต่อสาธารณชน

การประเมินตามสภาพจริงสามารถสังเกตได้มากกว่าการใช้แบบทดสอบ ซึ่งผลจากการวัดจะเป็นข้อมูลเชิงตัวเลขแล้วนำมาตัดสินผู้เรียน แต่การประเมินตามสภาพจริงเป็นการรวบรวมข้อมูลเชิง
ธรรมชาตินิยมซึ่งข้อมูลในสภาพธรรมชาติมีความแตกต่างจากการประเมินแบบเดิม (Traditional
Assessment) ไวนเนอร์และโคเฮน (Wiener & Cohen. 1994) ดังนี้

การประเมินแบบเดิม (Traditional Assessment)	การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
1. เน้นพฤติกรรมพื้นฐาน	1. เน้นพฤติกรรมพื้นฐานและวิธีการเรียนรู้
2. แยกการเรียนการสอนออกจากกัน	2. ไม่แยกการเรียนการสอนออกจากกัน
3. วัดได้ในวงจำกัด	3. วัดได้อย่างกว้างขวาง
4. เชื่อในการประเมินของผู้อื่น	4. เชื่อในการประเมินตนเอง
5. มีการประเมินโดยการแยกทักษะ	5. เน้นการประเมินโดยบูรณาการทักษะ
6. มีเกณฑ์มาตรฐานบ่งบอกความสำเร็จ	6. มีเกณฑ์หลากหลายเพื่อบ่งบอกความสำเร็จ
7. ครูเป็นผู้ประเมินภายนอก	7. ครูเป็นส่วนหนึ่งของการสอบ

ไฮนส์ (Haines. 1989) ได้ให้ความหมายไว้ว่า โครงงานเป็นกิจกรรมที่บูรณาการทักษะโดยเน้น
หัวเรื่องมากกว่าไวยากรณ์

จะเห็นได้ว่าการทำโครงงานในความหมายของการเรียนรู้ทางภาษานั้นเป็นการทำกิจกรรมที่ใช้
ทักษะผสมผสานทุกด้าน ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอย่างจริงจัง การทำโครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียน
ได้นำภาษาที่เรียนรู้แล้วมาใช้รวมทั้งทักษะความสามารถทางภาษา ในสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ
นอกจากนี้ โครงงานภาษาอังกฤษยังสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ภาษาและ
การปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้ภาษาเป็นสื่ออีกด้วย

เรย์ (Wray, 1989) ได้ให้ทัศนะในการจัดการเรียนการสอนโครงการภาษาอังกฤษ ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนในหลายๆด้าน ได้แก่

1. พัฒนาความรู้และความคิด
2. พัฒนาทักษะ

2.1 ทักษะการสำรวจ สืบค้น ได้แก่ การสังเกต การแยกแยะ การจัดประเภท การบันทึก การอธิบายให้เหตุผล

2.2 ทักษะปฏิบัติ ได้แก่ งานฝีมือต่างๆ การนำเสนอข้อมูล

2.3 ทักษะการจัดระบบข้อมูล ได้แก่ การกำหนดหัวเรื่อง จุดประสงค์ การกำหนดแหล่งศึกษาค้นคว้า การวัดผลประเมินผล

3. การพัฒนาเจตคติที่พึงประสงค์
4. การพัฒนาความกระตือรือร้นเพื่อค้นหาคำตอบ
5. การส่งเสริมอิสระในการเรียนรู้
6. การพัฒนาความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) ได้ให้ความหมาย การเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยการจัดทำโครงการว่าเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ ที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเรื่องที่ต้องการจะเรียนเป็นภาษาอังกฤษ และกำหนดวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยวิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

5. ความพึงพอใจในการเรียนรู้

5.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจ และมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ในด้านต่างๆกันพอสรุปได้ดังนี้

สมยศ นาวิการ (2524: 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจคือ ความรุนแรงของความต้องการของบุคคลเพื่อผลความพึงพอใจจะเป็นไปได้ทั้งบวกและลบ

จรัส โพธิ์จันทร์ (2527: 17) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลแต่ละหน่วยซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวก ทางเป็นกลาง หรือทางลบ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพสูงสุด แต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบการปฏิบัติหน้าที่จะมีประสิทธิภาพต่ำ

ประนอม แสงจันทร์ (2529: 10) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกอารมณ์หรือความคิด หรือทัศนะของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าต่างๆ เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลที่ได้ประเมินสิ่งเร้านั้นแล้ว

พิน คงพล (2529: 21) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้ รักชอบ ยินดี เต็มใจหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่องานที่เขาปฏิบัติ ความพึงพอใจในการทำงานเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัตถุหรือจิตใจ

กิตติมา ปรีดีดิลก (2529: 9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกพอใจในงานที่ทำเมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเขาได้ และยังได้กล่าวถึงแนวคิดที่เกี่ยวกับพื้นฐานความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ว่า หากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ได้รับการตอบสนองก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ

สมรภูมิ ขวัญคุ้ม (2530:9) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลรวมของความรู้สึกชอบของบุคคลากร อันเกิดจากทัศนคติที่มีต่อคุณภาพและสภาพของหน่วยงาน อันได้แก่การจัดองค์การ การจัดระบบงาน การดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน ประสิทธิภาพของหน่วยงานตลอดจนการบริหารงานบุคคล ซึ่งคุณภาพและสภาพของหน่วยงานดังกล่าวมีผลกระทบต่อความต้องการของบุคคล และผลต่อความพึงพอใจของบุคคลนั้น

สุเทพ เมฆ (2531: 39) กล่าวว่า ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนหมายถึง ความรู้สึกพอใจในสภาพองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยให้นักเรียนเกิดจากการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความเจริญงอกงาม มีความกระตือรือร้น เพื่อที่จะเรียนให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง

สิววรรณ คุงุมิใจสกุล (2532: 19) ให้ความเห็นว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความเครียดของบุคคลให้น้อยลง ถ้ามีความเครียดมากจะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน

วอลเลอ์สเตน (Wallerstein. 1971: 256) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และอธิบายว่าความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนแต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น

โวลแมน (Wolman.1979: 283) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือ สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดอึ้งใจเมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง

กู๊ด (Good. 1973: 320) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือ ระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆและทัศนคติของบุคคลกิจกรรม

จากความหมายต่างๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆของบุคคลากรที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรักหรือมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลจะเกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องมีการจูงใจให้เกิดขึ้น

5.2 ความต้องการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น แต่ความต้องการของมนุษย์นั้นมีมากมาย ซึ่งมาสโลว์ (Maslow. 1970: 35-51) ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุดเป็น 5 ขั้น

1. ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำและอากาศ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต ถ้ามนุษย์ไม่ได้รับการสนองตอบในขั้นนี้จะไม่มีความต้องการในขั้นถัดไป

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) มนุษย์จะรู้สึกปลอดภัย เมื่อสิ่งเร้านั้น เป็นสิ่งที่รู้จักมักคุ้น และจะกลัวสิ่งแปลกไปจากเดิม

3. ความต้องการความรัก (Love and Belonging Needs) คนทุกคนอยากได้รับความรักจากคนอื่น อยากเป็นเจ้าของ และในขณะเดียวกันอยากให้ตนเป็นที่รักและเป็นของใครสักคน บุคคลจะรู้สึกเหงาและหว่าเหว และขาดถ้ารู้สึกว่ามีใครรักหรือไม่รู้ว่าจะรักใคร ความต้องการชนิดนี้ คนที่ขาดมากยิ่งต้องการมากเพื่อชดเชย

4. ความต้องการเห็นตนเองมีค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการยอมรับจากผู้อื่นและความต้องการภาคภูมิใจในตนเองด้วย แต่ถ้าความต้องการนี้ไม่ได้รับการตอบสนองจะก่อให้เกิดความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่า อ่อนแอ หดหวัง ไม่มีความหมายในสายตาผู้อื่น

5. ความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเอง (Needs for Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตรงตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่จริงยอมรับในส่วนที่เป็นจุดอ่อน และจุดบกพร่องของตนเองต้องการที่จะเป็นคนชนิดที่เราเป็นไปได้ดีที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง ทำให้มีความสุขและทำงานได้เต็มความสามารถ

การศึกษาถึงความต้องการขั้นพื้นฐานดังกล่าวของบุคคล นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้เข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมต่างๆของบุคคลและช่วยให้มองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความรู้สึก ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลได้ดีที่สุด

ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ทุกคนควรได้รับจากการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความต้องการของมนุษย์นั้นมีความแตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่ล้วนมีความต้องการด้านสรีระวิทยาความปลอดภัย ความรัก การเห็นตนเองมีคุณค่า และความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเองมีความมั่นใจ และความภูมิใจส่วนตัว ซึ่งทั้งหมดนี้จะทำให้มนุษย์ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

5.3 วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและผลระหว่างสภาพจิตใจกับผลการเรียนจุดที่น่าสนใจจุดหนึ่ง คือ การสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้น

ภาพประกอบ 1 ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง บรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจน บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงโดยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดี จะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือ ผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงาน ได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดย ความแตกต่างระหว่าง ผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทน ภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อ ความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความ ยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคล อื่น ส่งผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยก

योगชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ลักษณะแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตลอดจนรูปแบบของการฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 นั้นล้วนเป็นเรื่องของความกล้าแสดงออกทั้งสิ้น ดังนั้นการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้บรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรการศึกษากำหนดไว้ได้นั้นผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนพฤติกรรมกล้าแสดงออกกันอย่างจริงจัง

6.1 ความหมายพฤติกรรมกล้าแสดงออก

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก (Assertive behavior) นั้น สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541: 133) ได้ให้ความหมายของคำนี้ว่าเป็นความสามารถที่จะเสนอหรือแสดงออกของบุคคลได้อย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุดตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่และสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆได้โดยวิธีการทางบวกโดยปราศจากความวิตกกังวล

หลุยส์ จาปาเตส (2533:127) กล่าวว่าพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นการแสดงออกที่เหมาะสมของบุคคลทั้งทางด้านภาษา ถ้อยคำ และภาษาท่าทาง ที่ก่อประโยชน์แก่ตนเองและผู้ที่ติดต่อสัมพันธ์โดยไม่ก้าวร้าวสิทธิซึ่งกันและกัน

บาวเวอร์และบาวเวอร์ (สามารถ เลิศโอภาส. 2539: 3 อ้างอิงจาก Bower and Bower. 1979: 4) กล่าวว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกมีหลายรูปแบบ กล่าวคือ เป็นความสามารถที่จะแสดงความรู้สึกต่างๆเป็นการเลือกจะทำอย่างไร เป็นการแสดงสิทธิของตนตามความเหมาะสม เป็นการเพิ่มความภูมิใจให้แก่ตนเอง เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตนเองมากขึ้น เป็นการแสดงความไม่เห็นด้วยเป็นการวางแผนที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองและเป็นการขอรับรองให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อต้านด้วย

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นการแสดงออกของความรู้สึกนึกคิดทั้งทางด้านภาษา น้ำเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่ตนเองและเป็นการกระทำที่แสดงถึงความต้องการและปฏิเสธสิ่งที่ไม่ต้องการให้ผู้อื่นรู้

อย่างมีเหตุผลซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการกระทำตามสิทธิของตนโดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น

6.2 ลักษณะของผู้มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก

ในการพิจารณาถึงลักษณะนิสัยกล้าแสดงออกนั้นอาจพิจารณาได้จากพฤติกรรมของบุคคลว่ามีการแสดงออกไปในทางที่กล้าแสดงออกมากน้อยเพียงไร ซอลเตอร์(พรรณราย ทรัพย์ะประภา. 2524: 48-50: อ้างอิงจาก Salter. 1979: unpagged) และ บาวเวอร์ และ บาวเวอร์ (วงพักตร์ ภูพันธ์ศรี. 2523: 21-23: อ้างอิงจาก Bower and Bower. 1976: 4-5) ได้สรุปลักษณะพฤติกรรมที่จัดว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกดังนี้

1. การพูดแสดงความรู้สึก (Use Feeling – Talk) เป็นการแสดงให้เห็นถึงความชอบและความสนใจของตัวเองได้อย่างชัดเจน มากกว่าที่จะพูดอะไรออกมาอย่างกลางๆ
2. การพูดเกี่ยวกับตนเอง (Talk about Yourself) ถ้าทำอะไรสักอย่างที่มีคุณค่าและน่าสนใจ ก็สามารถที่จะเล่าให้เพื่อนๆ ทราบเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม
3. การพูดทักทายปราศรัย (Make Greeting Talk) เป็นการแสดงความเป็นมิตรกับบุคคลที่ต้องการรู้จักมากขึ้น ยิ้มแย้มแจ่มใสและแสดงความยินดีที่ได้พบกับบุคคลดังกล่าว
4. การยอมรับคำชมเชย (Accept Compliment) สามารถยอมรับคำชมเชยได้อย่างจริงใจ แทนที่แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างตรงข้าม
5. การแสดงสีหน้าอย่างเหมาะสม (Use Appropriate Facial Talk) เป็นการแสดงออกทางสีหน้าและน้ำเสียงที่มีความหมายตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง ทำให้กล้าสยตากับคู่สนทนา
6. การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ (Disagree Mildly) เมื่อไม่เห็นด้วยกับคนบางคนที่แสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพและเหมาะสม
7. การขอความกระจ่างแจ้ง (Ask for Clarification) เมื่อได้รับคำแนะนำ สั่งสอน หรือคำอธิบายที่ไม่ชัดเจน สามารถขอร้องให้บุคคลนั้นพูดใหม่อีกครั้งให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
8. การถามเหตุผล (Ask Why) เมื่อถูกขอร้องให้ทำอะไรสักอย่างหนึ่งที่คุณเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควร ก็กล้าถาม โดยใช้ น้ำเสียงสุภาพไม่ทำหน้าบึ้งตึง
9. การแสดงความไม่เห็นด้วยในขณะนั้น (Express Active Disagreement) ถ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับผู้อื่นก็สามารถพูดแสดงความเห็นด้วยได้
10. การกล่าววาทจรรยาสิทธิ (Speak up for Your Rights) เมื่อรู้สึกว่าคุณเอาเปรียบโดยไม่ยุติธรรมก็สามารถที่จะแสดงสิทธิอันชอบธรรม และขอให้คนอื่นแสดงความยุติธรรม
11. การแสดงความมั่นคง (Be Persistent) ถ้ามีความไม่สบายใจหรือต้องการร้องทุกข์ในเรื่องที่มีเหตุผลสมควรก็กล้าที่จะดำเนินการร้องทุกข์ได้จนประสบความสำเร็จ

12. หลีกเลี่ยงการที่จะต้องแสดงเหตุผล ความคิดเห็น (Avoid Justifying Every Opinion) ในการอภิปรายหรือการเจรจากับใครก็ตามถ้าถูกโต้แย้งอยู่ตลอดเวลา

ลักษณะทั้ง 12 ประการนี้สามารถจะระบุได้ว่าบุคคลซึ่งมีลักษณะดังกล่าวมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกอันอาจจะส่งผลต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

ในด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การแสดงออกของผู้เรียนเป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะการที่นักเรียนแสดงออกจะทำให้ผู้สอนได้ทราบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามบริบทของสังคมเพียงใด เพราะตามทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นผู้เรียนมีความสามารถทางการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และตัวบุคคล เป็นการบูรณาการทางภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม การแสดงออกทางวาจา สีหน้า และท่าทีจึงเป็นสิ่งที่ต้องแสดงออกให้ถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นพฤติกรรมกล้าแสดงออกและการเรียนภาษาต่างประเทศจึงมีความสัมพันธ์กัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน

7.1 งานวิจัยในประเทศ

วัฒนา มัคคสมัน (2539) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามการสอนแบบโครงงานเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยอนุบาล ผลการวิจัย พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เด็กกลุ่มทดลองมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม และหลังการทดลอง เด็กกลุ่มที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าเด็กที่เรียนตามปกติ

สุริยา จันทร์เนียม (2542) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียนโดยใช้การสอนแบบโครงงาน ผลการวิจัยคือ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการสะท้อนการทำงานของตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานอีก

ธีรนนท์ ตานนท์ (2542) ได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยโครงงาน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมระหว่างการปฏิบัติโครงงานในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ พฤติกรรมความสนใจในการเรียน ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น และความเชื่อมั่นในการแสดงออกตามลำดับ

โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา (2544) ทำการศึกษากำหนดโครงงานเรื่อง Shopping Vocabulary โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ทำการสำรวจคำศัพท์จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆหลังจากนั้นนักเรียนทำ

แบบทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์จำนวน 3 ชุด ชุดละ 10 ข้อ ผลปรากฏว่า นักเรียนเข้าใจจะสามารถแยกแยะหมวดหมู่ของคำศัพท์ได้ดีมาก (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. 2544: 71)

บุญนาถ ฮวบสวรรค์ (2544) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพเรื่องการถนอมอาหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สุธาทิพย์ สุธหนองบัว (2545) ทำการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงงานพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 81.42 แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้โครงงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานยังช่วยพัฒนาตัวผู้เรียนในหลายๆ ด้าน ได้แก่ พัฒนาทักษะการพูด ทักษะการปฏิบัติ การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน และส่งเสริมอิสระในการเรียนรู้

กมลรัตน์ สันติคุณากุล (2547) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นโครงงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเรื่อง Past Simple Tense สูงขึ้น และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในรูปของ Past Simple Tense ทั้งการอ่าน การเขียน การตั้งคำถามและตอบคำถาม การใช้คำศัพท์และประโยคในรูปของ Past Simple Tense แต่งเรื่องราวที่ตนเองสนใจได้อย่างถูกต้อง และนำเสนอผลงานได้อย่างถูกต้อง

นางสมพิศ พูลเจริญ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้โครงงาน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนในโครงงานที่ 2 สูงกว่าโครงงานที่ 1

สุเมธดา งามชัด (2548) ได้ศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหุบคา จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน มีความสามารถด้านการคิดการสูงขึ้น และหลังจากทำโครงงานที่ 2 นักเรียนมีทักษะสูงกว่าการทำโครงงานที่ 1

7.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

อีริง เจเน็ต หลุยส์ (Eyring, Janet Louise. 1990) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทักษะในการโต้ตอบของนักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ได้รับการสอนแบบโครงงาน เพื่อต้องการศึกษาทักษะในการโต้ตอบและเจตคติต่อการสอนแบบโครงงาน โดยวัดจากการสังเกต การสัมภาษณ์ การทำรายงาน และการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางภาษาโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม

ทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมทักษะของคำศัพท์จากบริบทสูงกว่ากลุ่มทดลอง ในขณะที่กลุ่มทดลองมีทักษะในการเขียนเพื่อสื่อความหมายสูงกว่ากลุ่มควบคุม

วิลเลียม และดาร์ลีน แอน (Williams, Darlene Anne. 1998) ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากโครงการ ผู้วิจัยกล่าวว่า การสอนโดยวิธีเก่ามักจะประเมินผลการเรียนโดยวิธีใช้แบบทดสอบมาตรฐานตัดเกรดโดยวิธีอิงเกณฑ์ และการทดสอบใช้กระดาษกับ แต่การสอนโดยวิธีใหม่ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่เน้นกระบวนการที่ผลลัพธ์ จำเป็นจะต้องใช้วิธีประเมินผล ด้วย วิธีที่ต่างออกไป ซึ่งผู้วิจัยบอกว่าแนวทางการสอนโดยใช้โครงการ ก็เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการประเมินผลที่เป็นภาระหนักของครู

ผู้วิจัยได้ให้นิยาม Project ว่าเป็นการศึกษาเรื่องในชีวิตจริงเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึก เช่น เรื่องสัตว์เลื้อย เรื่องร้านขายของชำ เรื่องต้นไม้ ฯลฯ ซึ่งในขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในโครงการ นักเรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย และเกี่ยวข้องกับที่เรียนอยู่ ทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ในขณะที่การทดสอบแบบเก่าไม่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าวิธีของโครงการ

ปาลาซโซ (มัลลิกา พงศ์ปริตร และ ศรีภูมิ อัครมาส. 2546; อ้างอิงจาก Palazzo. n.d.) ได้ทำการสอนนักเรียนอายุ 14 ปี ในโรงเรียนมัธยมของรัฐในเมืองฟอกเกีย ประเทศอิตาลี โดยใช้โครงการพบว่า การสอนโดยใช้โครงการนั้น ทำให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาและการลงมือปฏิบัตินั้นสนองความต้องการในเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องขึ้น เนื่องจากมีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารอย่างไม่มีข้อจำกัด

แบเรโต (มัลลิกา พงศ์ปริตร และ ศรีภูมิ อัครมาส. 2546; อ้างอิงจาก Barreto. 1999) ได้วิจัยเรื่อง การเสริมการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษและสเปน แก่นักเรียนชั้นประถมปลายโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ศึกษาเรื่องเด็กชาวเปอร์โตริโก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพูดภาษาสเปน ว่ามีวิธีการสอนอย่างไร เพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการในการศึกษาโดยร่วมกับนักเรียนทำโครงการและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามโครงการ ซึ่งได้ผลคือ ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโครงการเป็นวิธีการสอนที่ดีมีประโยชน์สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ในการปฏิบัติกิจกรรมโครงการผู้เรียนจะได้ฝึกกิจกรรมในเรื่องที่ตนสนใจ มีการศึกษา สืบค้นข้อมูลโดยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ฯ กำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษาเขตที่ 1 จังหวัดกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 35 คน โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

1. สํารวจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 5 ห้อง ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลากเพื่อเลือกมา 1 ห้อง จำนวน 35 คน
2. จัดเรียงคะแนนสอบวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยได้จัดคะแนนของนักเรียนจากมากไปหาน้อย

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติการสอนจำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 20 ชั่วโมงและใช้เวลาในการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบประเมินโครงงาน
4. แบบบันทึกการเรียนรู้
5. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการจัดการเรียนภาษาอังกฤษ
6. แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. แผนการจัดการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ Super Goal 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ในโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร

1.2 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่จะนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากบทความเอกสารงานวิจัยและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบโครงงาน จากหนังสือ การเรียนภาษาอังกฤษโดยโครงงาน=The Project Approach ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) Projects with Young Learners ของ Dianne Phillips, Sarah Burnwood และ Helen Dunford (1999). แล้วนำมาจัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 5 โครงงาน

1.3 นำแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้ควบคุมปริญญาโท ตรวจสอบข้อบกพร่องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะโดยมีเกณฑ์ คือ ความชัดเจนและความถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ความสอดคล้องของกิจกรรมเนื้อหา ความสอดคล้องของการประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

1.4 นำแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ควบคุมปริญญาโทมาแก้ไขปรับปรุงแล้วนำแผนการเรียนรู้ไปหาประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์ 80/80 คือ 80 ตัวแรกเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน และ 80 หลังเป็นคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็น ร้อยละ 80 (เสาวนิตย์ ศึกษาบัณฑิต. 2528-2529)

1.5 นำแผนการเรียนรู้อันที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปดำเนินการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ พร้อมทั้งศึกษาหลักสูตรการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่าด้วยการจัดการเรียนรู้พื้นฐานกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีและคำอธิบายรายวิชา แนวทางการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือ การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2532) แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538-2539) แล้วนำมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ควบคุม ปรินญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมทางภาษา ความถูกต้องความ ตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์

2.3 นำแบบทดสอบมาแก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ควบคุม ปรินญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดสอบกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน แล้วนำผลไปวิเคราะห์ความยากง่าย (Difficulty) และหาค่า อำนาจจำแนก (Discrimination)

3. แบบประเมินโครงงาน

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำโครงงาน และการวัดผลประเมินผลโครงงาน จาก Learning English Through Project Work (Lee, May and Li, Benjamin. 1997). โครงงาน (กรม วิชาการ. 2544) และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินตามสภาพจริง (การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และ การประเมินตามสภาพจริง ของสมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม. 2545), Developing Literacy in a Second Language. (Curtain. 2000) รวมทั้ง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

3.2 สร้างแบบประเมินโครงงาน และ เกณฑ์การประเมินโดยปรับจาก แบบประเมินผลงาน นักเรียนของ ลัดดาวัลย์ อารัมพร (2547) ซึ่งเป็นมาตราส่วน 3 ระดับ จำนวน 5 รายการ ที่เป็นการ ประเมินระดับคุณภาพการทำงานของนักเรียนในระหว่างทำการทดลองตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1-5

3.3 นำแบบประเมินโครงงานและเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ควบคุม ปรินญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเหมาะสมทางภาษา ความถูกต้องความ ตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับจุดประสงค์

3.4 แก้ไขปรับปรุงแบบประเมินโครงงานและเกณฑ์การประเมิน ตามข้อคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญ

3.5 นำแบบประเมินโครงการ ที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกได้
แบบประเมินโครงการเป็นแบบประเมินที่ประเมินที่กำหนดจากการรายงานปฏิบัติงานและ
วิธีการรายงาน จำนวน 5 ด้าน มีลักษณะเป็นมาตราส่วน (Rating Scales) 3 ระดับ โดยในแต่ละด้าน
ของรายการประเมิน และกำหนดน้ำหนักของตัวเลือกที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.00 หมายถึง การทำโครงการอยู่ในเกณฑ์ดี

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง การทำโครงการอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง การทำโครงการอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง

ผู้ประเมิน คือ ผู้วิจัย และเพื่อน

4. แบบบันทึกการเรียนรู้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการเรียนการสอนแบบโครงการ จากหนังสือ
โครงการภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก (Phillips, Burwood & Dunford. 2001: 27-31) และยึดผู้เรียนเป็น
ศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง (สมศักดิ์ ภูวิภาดาธรรม 2545: 116-117)

4.2 นำแบบบันทึกการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ควบคุมปริญญาโท และ
ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจ ดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา

4.3 แก้ไขปรับปรุงแบบบันทึกการเรียนรู้ ตามข้อคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.4. นำแบบบันทึกการเรียนรู้ที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกได้
โดยให้นักเรียนทุกคนบันทึกหลังการเรียนรู้ทุกคาบ

5. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียน

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการ
เรียนของ จรัส โพธิ์จันทร์ (2527), พิน คงพูล (2529), ลีวรรณ คุญมิใจสกุล (2532) และ สมรภูมิ ขวัญ
คุ้ม (2530)

5.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นข้อความเกี่ยวกับ
ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษตลอดจนการเห็นประโยชน์และ
คุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในทางแง่บวกและแง่ลบ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วน
ประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ

ข้อความทางบวก		ข้อความทางลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน

ในการพิจารณานักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใดพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนจากข้อความทั้งหมด โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 81 - 100	หมายถึง	มีความพึงพอใจในการเรียนมากที่สุด
คะแนน 61 - 80	หมายถึง	มีความพึงพอใจในการเรียนมาก
คะแนน 41 - 60	หมายถึง	มีความพึงพอใจในการเรียนปานกลาง
คะแนน 21 - 40	หมายถึง	มีความพึงพอใจในการเรียนน้อย
คะแนน 1 - 20	หมายถึง	มีความพึงพอใจในการเรียนน้อยที่สุด

5.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษา ลักษณะข้อความนั้นมีความหมายในทางบวกหรือทางลบถูกต้องตามที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่

5.4 แก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบแก้ไข ตามข้อคำแนะนำของอาจารย์ควบคุมปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ

5.5 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าจำแนกแบบทดสอบ (t-test)

5.6 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

6. แบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก

6.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามของ กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย (2548), พรณราย ทรัพย์ะประภา (2524, สิงหาคม), และ มะลิวรรณ จันทรพุ่ม (2542)

6.2 สร้างแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งภาษาท่าทางและภาษาถ้อยคำ ทั้งในทางแง่บวกและแง่ลบ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีตัวเลือก 5 ระดับ คือ

ข้อความทางบวก

ทำเป็นประจำ ให้ตอบในช่องทุกครั้ง	5 คะแนน
ทำบ่อย ให้ตอบในช่องบ่อยครั้ง	4 คะแนน
ทำบ้าง ให้ตอบในช่องนานๆครั้ง	3 คะแนน
ทำน้อยครั้งที่สุด ให้ตอบในช่องน้อยครั้งที่สุด	2 คะแนน
ไม่เคยทำเลย ให้ตอบในช่องไม่เคยเลย	1 คะแนน

ข้อความทางลบ

ทำเป็นประจำ ให้ตอบในช่องทุกครั้ง	1 คะแนน
ทำบ่อย ให้ตอบในช่องบ่อยครั้ง	2 คะแนน
ทำบ้าง ให้ตอบในช่องนานๆครั้ง	3 คะแนน
ทำน้อยครั้งที่สุด ให้ตอบในช่องน้อยครั้งที่สุด	4 คะแนน
ไม่เคยทำเลย ให้ตอบในช่องไม่เคยเลย	5 คะแนน

การให้คะแนนแบบดังกล่าวข้างต้น ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนรวมมาก แสดงว่านักเรียนคนนั้นมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูง ถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนรวมน้อยแสดงว่านักเรียนคนนั้นมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่ำ

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 81 - 100	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงที่สุด
คะแนน 61 - 80	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงมาก
คะแนน 41 - 60	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกปานกลาง
คะแนน 21 - 40	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกน้อย
คะแนน 1 - 20	หมายถึง	มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกน้อยที่สุด

6.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจพิจารณาข้อความที่สร้างขึ้นว่าวัดได้ครอบคลุมเนื้อหาตรงตามลักษณะพฤติกรรมกล้าแสดงออกที่ต้องการวัดหรือไม่

6.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ไปทดลองวัดกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง

6.4 นำแบบสอบถามไปทดลองเพื่อหาค่าจำแนกแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (t-test)

6.5 นำแบบสอบถามพฤติกรรมกล้าแสดงออกฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบแผนการทดลอง One Group Pretest Posttest Design (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 215-250) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

T1	หมายถึง	การสอบก่อนทดลอง
T2	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง
E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
X	หมายถึง	การทดลองการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

2. การดำเนินการทดลอง

2.1 สุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ กำแพงเพชร ปีการศึกษา 2549 แบบสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน จำนวน 35 คนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2.3 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการเรียนรู้แบบโครงงานที่สร้างขึ้น จำนวน 5 แผน ใช้ระยะเวลาในการสอนจำนวน 20 คาบ ในระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยประเมินโครงงาน และให้นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ทุกๆแผนการเรียนรู้

2.4 ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษและแบบวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

3. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน และ ค่าร้อยละ
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ความเข้าใจทางภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 161)
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test Dependent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540: 248)
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนหลังเรียนโดยใช้ t-test Dependent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540: 248)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
 - 1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 2.1 ค่าประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต. 2528: 295)
 - 2.2 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ใช้วิธี Index of Item – Objective Congruence (IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 117)
 - 2.3 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก คำนวณใช้การทดสอบค่าสถิติที (t-test)
 - 2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540)
 - 2.5 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออก คำนวณจากสูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 165)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 165)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ฯ กำแพงเพชร ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum D$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมความต่างของคะแนนก่อนการทดลองและหลังการทดลองยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ ที (t-distribution)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการและแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ยตามที่กำหนดเกณฑ์ไว้ ผลปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ

กลุ่มตัวอย่าง	$\bar{X}$	S	ระดับความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ
ก่อนการทดลอง	28	6.05	พอใช้
หลังการทดลอง	33.6	4.96	พอใช้

จากตาราง 1 พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการไม่เปลี่ยนแปลงในเชิงระดับคะแนนเฉลี่ย คือมีความสามารถในระดับพอใช้

หลังจากได้นำคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาเรียงลำดับจากสูงสุดถึงต่ำสุด แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และหาค่าร้อยละตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ

ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
ดี	2	5.71	7	20
พอใช้	31	88.58	28	80
ปรับปรุง	2	5.71	-	-
รวม	35	100	35	100

จากตาราง 2 พบว่าหลังการทดลองนักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพอใช้และนักเรียนร้อยละ 20 มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ

เมื่อนำคะแนนที่ได้จากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมาหาผลต่างของคะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยโครงการ และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ

ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ดี	35	28	6.05	197	2149	6.02**
พอใช้	35	33.6	4.96			

** มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง คือ 28 หลังการทดลอง 33.6 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้โดยโครงการช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ส่วนการประเมินโครงการ ได้ใช้แบบประเมินโครงการนักเรียนในระหว่างทำการทดลองเป็นรายบุคคล โดยกำหนดการประเมินโครงการ ตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1 – 5 และได้้นำคะแนนจากแบบประเมินงานปฏิบัติดังกล่าว มาหาค่าเฉลี่ย ผลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ โดย
การประเมินตามสภาพจริง

รายการประเมิน	แผนการ เรียนรู้ที่ 1		แผนการ เรียนรู้ที่ 2		แผนการ เรียนรู้ที่ 3		แผนการ เรียนรู้ที่ 4		แผนการ เรียนรู้ที่ 5	
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
เนื้อหาสาระ	2.42	0.50	2.00	0.00	2.48	0.50	2.37	0.49	2.11	0.48
การเรียบเรียงความคิด และเนื้อหา	1.34	0.48	1.17	0.38	1.94	0.23	1.80	0.47	1.82	0.52
การใช้ภาษา	1.60	0.35	1.44	0.16	1.80	0.45	1.80	0.45	1.64	0.51
การจัดรูปแบบของงาน	1.71	0.51	1.14	0.35	1.88	0.52	2.54	0.65	2.00	0.82
การนำเสนอผลงาน	1.20	0.16	1.42	0.50	2.25	0.70	2.88	0.32	2.94	0.61

จากตาราง 4 พบว่าผลการประเมินโครงการในแต่ละแผนการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการซึ่งได้รับการประเมินตามรายการประเมินโครงการโดยรวม มีแนวโน้มในการพัฒนาการใช้ภาษาสูงขึ้นในแผนการเรียนรู้ที่ 4 และ 5 ซึ่งนักเรียนมีผลการประเมินโครงการในด้านการนำเสนอผลงานอยู่ในเกณฑ์ดี คือมีคะแนนเฉลี่ย 2.88 และ 2.94 ตามลำดับ ในแผนการเรียนรู้ที่ 2 นักเรียนมีผลงานการประเมินโครงการในด้านเรียบเรียงความคิดและเนื้อหา การใช้ภาษา การจัดรูปแบบของงาน การนำเสนอผลงานอยู่ในเกณฑ์ปรับปรุง คือ มีคะแนนเฉลี่ย 1.17, 1.44, 1.14 และ 1.42 ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ

เมื่อนำคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นข้อความจำนวน 20 ข้อ ของนักเรียนมาหาผลต่างของคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองและวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 5.

ตาราง 5 ผลเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความพึงพอใจต่อการ เรียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	3.33	0.72	538	9236	5.78**
หลังการทดลอง	35	4.09	0.83			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ

เมื่อนำคะแนนแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นข้อความจำนวน 20 ข้อ ของนักเรียนมาหาค่าผลต่างของคะแนนจากแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองและวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples ผลปรากฏดังตาราง 6.

ตาราง 6 ผลเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงานก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

พฤติกรรมกล้า แสดงออกในการใช้ ภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดลอง	35	2.96	0.82	277	2945	9.95**
หลังการทดลอง	35	3.36	0.83			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงาน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการเรียนรู้ด้วยโครงงานช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมกล้า
แสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ฯ กำแพงเพชร โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงการ

สมมติฐานทางการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ มีความพึงพอใจในการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการเรียน
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเรียน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ เขตพื้นที่การศึกษาเขตที่ 1 จังหวัดกำแพงเพชร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 35 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้าง

1. แผนการเรียนรู้ เป็นแผนการเรียนรู้ด้วยโครงงานจำนวน 5 แผนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มีค่าประสิทธิภาพ E1/ E2 จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้ค่าประสิทธิภาพ 84.38 / 85.6

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ และ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด จำนวน 1 ข้อ แบบทดสอบดังกล่าวผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยมีค่าความยากง่าย (Difficulty) ระหว่าง .20 - 1.22 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง .20 - 1.09 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.76 และค่าความเชื่อมั่นข้อสอบวัดความสามารถทางการพูดเท่ากับ 1.01

3. แบบประเมินงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีเกณฑ์การประเมินด้านเนื้อหาสาระ การเรียบเรียงความคิดและเนื้อหา การใช้ภาษา การจัดรูปแบบของงาน การนำเสนอผลงานของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ให้คะแนนเป็น 3 ระดับ สำหรับเกณฑ์แต่ละด้าน กำหนดเป็นตัวเลขเรียงจาก 1 ระดับต่ำ ถึง 3 ระดับสูง แบบประเมินดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ (t-test) ระหว่าง 3.67 - 6.29 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.53

5. แบบสอบถามพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกของข้อความเป็นรายข้อ (t-test) ระหว่าง 4.59- 7.75 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.32

6. แบบบันทึกการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกดังกล่าว ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549
จำนวน 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 21 ชั่วโมง โดยดำเนินการทดลองดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้
2. ทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ
3. ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
4. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน โดยใช้แผนการเรียนรู้ด้วยโครงงาน จำนวน 5 แผน ใช้ระยะเวลา จำนวน 21 ชั่วโมง โดยในระหว่างทำการทดลอง ผู้วิจัยประเมินงานโครงงานของนักเรียนทุกๆแผนการเรียนรู้
5. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกันกับแบบที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ดังนี้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Samples
3. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Samples
4. เปรียบเทียบพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Samples

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยโครงงานอยู่ในระดับพอใช้

2. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยโครงการสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยโครงการสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยโครงการสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร ซึ่งสามารถนำผลการทดลองมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนด้วยโครงการมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการนั้นพบว่านักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งจะอธิบายไว้ในย่อหน้าสุดท้ายข้อ 1.1

โดยสรุป นักเรียนมีความสามารถเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก

1.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การทำโครงการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ เพราะเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง เริ่มจากขั้นก่อนโครงการซึ่งมีการให้ความรู้ทางภาษาที่จำเป็นในการทำโครงการแบบต่างๆ เช่น ซึ่งอาจทำโดยค้นคว้าหาข้อมูล ศึกษาข้อมูล วางแผนในการทำโครงการ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาและเห็นความเกี่ยวข้องของภาษากับชีวิตทั้งในและนอกห้องเรียน การจัดการกิจกรรมครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตลอดเวลา จากการวิจัยพบว่า ในระยะขั้นก่อนโครงการเป็นช่วงที่นักเรียนเริ่มการเรียนรู้ภาษา ยังไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่มีความมั่นใจ ไม่กล้าถามตอบ แต่หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการซึ่งมีบรรยากาศในการเรียนที่เป็นกันเอง ไม่เครียด ส่งผลให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ ดังคำกล่าวของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) ที่ว่า สิ่งที่ครูควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะ ฟัง พูด ควรเป็นบรรยากาศไม่เครียด ซึ่งนักเรียนมีความสบายใจไม่กระดากอายที่จะพูด

นอกจากนี้ในขั้นการทำโครงการนักเรียนมีโอกาใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ที่เน้นความหมายของการสื่อสารมากกว่ารูปแบบและโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษา ทำให้นักเรียนมี

แรงจูงใจในการใช้ภาษา ได้ใช้ภาษาที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและใช้กลวิธีต่างๆ เช่น การใช้ภาษาท่าทาง การใช้คำง่าย ๆ ที่สื่อให้เข้าใจได้ ช่วยในการสื่อสารจากการสังเกตพบว่านักเรียนมีความพยายามในการสื่อสารเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในโครงการ มีความมั่นใจและสนใจฝึกใช้ภาษามากยิ่งขึ้น เช่น โครงการนิทานแสนสนุก (A Tale) พบว่านักเรียนได้ใช้ภาษาพร้อมกับใช้ท่าทางในการประกอบคำพูด ซึ่งเป็นการใช้ภาษาตามธรรมชาติของการสื่อสาร ส่วนโครงการกิจวัตรประจำวัน (The Daily Activities) นักเรียนเตรียมบทสนทนา และได้สนทนาบุคคลากรในโรงเรียนด้วยภาษาอังกฤษ แล้วนำชีวิตประจำวันของบุคคลดังกล่าวนำเสนอหน้าห้อง จากการเรียนตามกระบวนการดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักเรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ทางภาษาอย่างต่อเนื่องทำให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้นดังผลจากการประเมินโครงการของนักเรียนที่ผู้วิจัยได้ใช้ในการประเมินตามสภาพจริง ในระหว่างการทำทดลองเป็นรายบุคคลโดยประเมินโครงการตั้งแต่แผนการเรียนรู้ที่ 1 – 5 และ การทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม ผลจากการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษพบว่าระดับความสามารถของการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง การที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงระดับนั้นไม่ได้หมายความว่านักเรียนไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแต่เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนจึงไม่อาจเกิดการพัฒนาในเวลาอันรวดเร็ว หากพิจารณาเป็นรายบุคคลจะพบว่านักเรียนที่คะแนนอยู่ในระดับดีเพิ่มขึ้นจาก 2 เป็น 7 คนและนักเรียนอยู่ในระดับปรับปรุงได้พัฒนามาอยู่ในระดับพอใช้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการนี้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษา โดยรู้จักภาษาเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ ตามที่ได้รับมอบหมาย และได้ผลงานที่ดี การที่นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำโครงการทำให้นักเรียนมีความพยายามและปรับปรุงการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

1.2 เนื้อหาของโครงการที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับ ระดับ วัย และความสนใจของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 เช่น โครงการแฟชั่นโชว์ (Fashion Show) และ โครงการสัตว์เลี้ยงของฉัน (Pets) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีความสนุกสนานและเกิดความกระตือรือร้นในการทำโครงการที่ท้าทายความสามารถสอดคล้องกับความเป็นจริงและชีวิตประจำวัน ดังเช่น โครงการแฟชั่นโชว์ (Fashion Show) นักเรียนมีความตั้งใจกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยกันคิด ช่วยกันออกแบบเสื้อผ้าที่จะนำมาเดินแฟชั่นโชว์ คำนวณหาคำศัพท์มาอธิบายให้แก่เพื่อนๆ และจัดเดินแฟชั่นอย่างสนุกสนาน ส่วนโครงการสัตว์เลี้ยงของฉัน (Pets) นักเรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลสัตว์เลี้ยงที่ชอบ กระตือรือร้นทำโครงการอย่างตั้งใจ ใช้ภาษาได้

คล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ สามารถอธิบายบอกลักษณะนิสัยของสัตว์เลี้ยงเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าหัวข้อ
โครงการที่นักเรียนปฏิบัติเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

1.3 โครงการที่ทำเป็นโครงการที่ท้าทายความสามารถ เพราะนักเรียนได้ใช้สื่อเทคโนโลยีใน
การค้นคว้าหาข้อมูล เช่น โครงการนิทานแสนสนุก (A Tale) นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยกันค้นคว่านิ
ทานสนุกๆ และเขียนบทพูดเป็นภาษาอังกฤษ จากหนังสือต่างๆ ในห้องสมุดอินเตอร์เน็ต (Internet)
นักเรียนมีกลยุทธ์ในการนำเสนอผลงานได้หลายรูปแบบ เช่น นำเสนอผลงานโดยใช้รูปภาพประกอบ
แสดงละคร แสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้ภาษาและท่าทางประกอบการบอก
เรื่องราวให้เพื่อนๆ เข้าใจได้

1.4 โครงการเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเอง หลังจากนักเรียนได้
ศึกษารูปแบบโครงสร้างของภาษาแล้วนักเรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายในการบรรยายได้ด้วยตนเอง
โดยครูไม่ต้องควบคุมหรือแก้ไขดังคำกล่าวของ กุศยา แสงเดช (2549:92) ที่ว่าโครงการเป็นกิจกรรมที่
บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เป็นกิจกรรมที่เชื่อมต่อยก
ภาษาที่เรียนมากับการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง ละเอียด จุฑานนท์ (2543:1) ยังได้กล่าวถึงการ
ทำโครงการว่าเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนได้ขยายความรู้ด้านคำศัพท์ และสำรวจเนื้อหาภาษาที่จำเป็น
ต่อการปฏิบัติภาระงานให้เสร็จสมบูรณ์ การทำโครงการจะเชื่อมช่องว่างระหว่าง สิ่งที่นักเรียนเรียนรู้ใน
ห้องเรียนกับสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องมี เพื่อใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ของชีวิตจริง นักเรียนจะมี
โอกาสนำภาษาที่เรียนอย่างเป็นทางการมาฝึกปฏิบัติจริง เป็นการเปิดโอกาสกว้างให้กับนักเรียน ได้
มุ่งเน้นการแสดงออกถึงข้อมูล และความคิด มากกว่าเน้นไปที่ตัวภาษาเอง อันจะทำให้ผู้เรียนสามารถ
ใช้ภาษาอังกฤษสื่อความคิดได้อย่างชัดเจน เจาะจงและเป็นจริง

1.5 โครงการเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้
จากการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าที่ไม่คาดคิด เช่น โครงการสั่งอาหาร
ในภัตตาคาร (Ordering food in a restaurant) นักเรียนกลุ่มหนึ่งแสดงบทบาทสมมุติ ในการสั่งอาหาร
ในกิจกรรมนี้นักเรียนช่วยกันคิดเมนูอาหาร และกำหนดเหตุการณ์ที่กลั่นแกล้งเพื่อน จากเหตุการณ์นี้
พบว่านักเรียนที่สวมบทบาทเป็นพนักงานบริการสามารถแก้ไขสถานการณ์และใช้ภาษาสนทนาได้ตอบ
ได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความสนุกสนาน ในขณะที่ทำกิจกรรม จากสถานการณ์ดังกล่าว แสดงให้
เห็นว่านักเรียนสามารถในการใช้ภาษาในการสนทนาโดยไม่ได้วางแผนไว้ก่อน ซึ่งเป็นจุดประสงค์ที่
สำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ระดับสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลลัพธ์จากแบบสอบถามวัดความ
พึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ การประเมินโครงการ แบบบันทึกการเรียนรู้ และจากการสังเกต

พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นไปด้วยเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1 จากแบบบันทึกการเรียนรู้ที่นักเรียนบันทึกหลังการทำโครงการ นักเรียนได้เขียนบันทึกอยากให้มีการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการแทนการสอนแบบเดิมๆ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน และได้ความรู้ และไม่อยากจบการเรียนรู้ด้วยโครงการ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาเพิ่มขึ้น

2.2 การจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าที่จะซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจบทเรียน กล้าแสดงความคิดเห็นต่อผลของการทำโครงการทั้งของตนเองและเพื่อน ซึ่งนับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.3 การเรียนการสอนด้วยโครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนาน เกิดแรงจูงใจในการทำโครงการ สร้างความมั่นใจในการสื่อสารและทำให้นักเรียนรู้สึกว่าได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. นักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยโครงการ มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

3.1 การทำกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละขั้นของโครงการ ประกอบไปด้วยกิจกรรมถามตอบในห้องเรียนและหน้าชั้นเรียน การรายงาน การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงละคร กิจกรรมเหล่านี้ล้วนฝึกการกล้าแสดงออกและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมั่นใจ ซึ่งผลจากการประเมินพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการฝึกให้นักเรียนได้รู้จักกล้าใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยโครงการ ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูด มีความมั่นใจ และสามารถใช้อังกฤษได้โดยไม่เคอะเขิน

3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนด้วยโครงการ นักเรียนจะต้องนำเสนอผลงานหลังโครงการ การรายงานผลหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมอีกทางในการแสดงออกโดยใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของตนเองจากการทำโครงการ กิจกรรมดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังปรากฏในผลการวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สามารถ เลิศโอกาส (2539) และ พะนอ สงวนแก้ว (2541) ที่พบว่าตัวแปรด้านพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นตัวแปรที่มี

ความสัมพันธ์สูงสุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีประสิทธิผลทางภาษาอังกฤษสูงจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษสูง ซึ่งเป็นแนวคิดให้มองเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษา ที่อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงจะมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ระยะเวลาในการวิจัยเป็นระยะเวลาที่สั้นและจำกัด ซึ่งเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงตารางเวลาที่มีจากกิจกรรมภายในโรงเรียนของกลุ่มการเรียนรู้สาระอื่นๆ กิจกรรมกีฬา กลุ่มโรงเรียน กิจกรรมแข่งขันทักษะทางวิชาการภายในกลุ่มโรงเรียนและภายในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร ทำให้นักเรียนมีเวลาจำกัด
2. ปัญหาตารางสอนไม่สามารถยืดหยุ่นได้ และไม่ต่อเนื่องกัน จึงทำให้เวลาในการปฏิบัติโครงการบางโครงการมีเวลามีเวลาเพียงพอ
3. ปัญหาความรับผิดชอบในตัวเองของนักเรียน ที่มีผลกระทบต่อการทำการวิจัย เช่นนักเรียนที่ทำงานเป็นรายบุคคลไม่เตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติโครงการ จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการทำโครงการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการ
 - 1.1 ผู้วิจัยควรสำรวจกิจกรรมโครงการที่สามารถยืดหยุ่นกับกิจกรรม เช่น นักเรียนปฏิบัติโครงการภายนอกห้องเรียนและนำมาอภิปรายในห้องเรียน
 - 1.2 ผู้วิจัยควรปรึกษารื้อกับฝ่ายวิชาการในการจัดตารางสอนให้มีคาบคู่เพื่อจะมีระยะเวลาในการทำโครงการเพียงพอ
 - 1.3 ครูต้องชี้แจงรายการที่นำมาทำโครงการ หรือ จัดทำใบรายการให้นักเรียน และมีการให้คะแนนความรับผิดชอบ และหักคะแนนนักเรียนที่ไม่มีความรับผิดชอบ เพื่อแก้ปัญหาความรับผิดชอบส่วนบุคคล
 - 1.4 ผู้วิจัยควรส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มมากกว่างานเดี่ยวเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน ส่วนร่วมในความรับผิดชอบ เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการศึกษาค้นคว้าและเตรียมอุปกรณ์

1.5 การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานเป็นการเรียนการสอนที่ใช้อุปกรณ์ในการทำโครงงานที่มากมายหลากหลายและอาจจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น ซึ่งผู้วิจัยควรทำรายการทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และบุคคล ไว้ในแผนล่วงหน้า

1.7 ผู้วิจัยควรมีตารางบันทึกพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อดูพัฒนาการ

1.8 ในกรณีที่ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ต (Internet) เกิดขัดข้อง ผู้วิจัยควรมีโครงงานสำรองไว้

2. ข้อเสนอแนะทั่วไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษาต้นและปลาย เป็นต้น เพื่อศึกษาระดับ วัย และความสนใจของนักเรียนในระดับที่แตกต่างกัน

2.2 ควรมีการวิจัยร่วมกับตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น ความมีมนุษยสัมพันธ์ ความภูมิใจในตนเอง เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 ควรมีการวิจัยที่มีการบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ การค้นคว้าข้อมูลทางสถิติแล้วนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.4 ควรมีการวิจัยที่ให้นักเรียนเลือกหัวข้อโครงงานได้ด้วยตนเอง เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนโดยปล่อยให้มีความคิดของนักเรียนเองตั้งแต่เริ่มโครงงานจนถึงขั้นนำเสนอโครงงาน

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ สันติคุณากุล. (2547). การศึกษามลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นโครงงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กองวิจัยทางการศึกษา. (2540). การศึกษาศักยภาพของเด็กไทยในระยะที่ 1 (พ.ศ.2540). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . กรมวิชาการ. (2540). หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำค้ำสภา.
- . กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- . กรมวิชาการ. (2544). โครงงาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- . (2544). คู่มือการจัดการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- . (2548). แผนยุทธศาสตร์ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ.๒๕๔๘-๒๕๕๘). สืบค้นเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2548, จาก www.moe.go.th/web_studyenglish/plan.html
- กองวิจัยการศึกษา, กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำค้ำสภา
- กิติมา ปรีดีดิถ. (2529). ทฤษฎีบริหารองค์กร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุศยา แสงเดช. (2545). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: MAC
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การแปลหนังสือเพื่อพัฒนาชาติ.วารสารเซนส์จอห์น. 3(3): 189-196.
- กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพาลาร์ภะ เขตธนบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). แนวทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัทคอมฟอร์ม จำกัด.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักนายกรัฐมนตรี. (ม.ป.ป.). *แนวทางการประเมินตามสภาพที่แท้จริง*. (ม.ป.ท.: ม.ป.พ.)

จรัส โพธิ์จันทร์. (2527). *ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา*. ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร
ทิพย์วัลย์ มาแสง. (2532). *การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย*. กรมการศึกษานอกโรงเรียน
กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ทิพย์อักษร.

ธีรนนท์ ตานนท์. (2542). *การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยโครงการ*. รายงานการวิจัย. ร้อยเอ็ด: สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดร้อยเอ็ด.

พนอ สงวนแก้ว. (2541). *การศึกษารูปแบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมิทธิภาพทางภาษาอังกฤษและ
พฤติกรรมกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
ถ่ายเอกสาร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 74ก*.

พรณราย ทพยะประภา. (2524, สิงหาคม). "การฝึกพฤติกรรมในการแสดงออก." *วารสาร
จิตวิทยาคลินิก*. 1:47-65.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8.

กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิน คงพล. (2529). *ความพึงพอใจที่มีต่อบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาจังหวัดใน 14 จังหวัดภาคใต้*. กศ.ม. (บริหารการศึกษา)

สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.

ฟิลิปป์, ไดแอน, เบอร์วูด, ซาร่า และ ดันฟอร์ด, เฮเลน. (2544). *โครงการภาษาอังกฤษกับ*

เด็ก.=*Projects with Young Learners* แปลและเรียบเรียงโดย เฉลียวศรี พิบูลชล. กรุงเทพฯ:
หน้าต่างสุโลกกว้าง.

มะลิวรรณ จันทรพุ่ม. (2542). *การศึกษาคำเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมกล้า
แสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันโดย
การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1กับการสอนตามคู่มือคู่มือ*.

ปรินญา นิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- รุ่งทิพย์ รัตนทานุสร. (2544). "การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ," วารสารทางวิชาการ ราชภัฏกรุงเทพฯ. 7(14): 66-73
- เนตรปรีชา ชุมไชโย. (2544). ฝึกภาษาอังกฤษกันยังไง ทำไมไม่สำเร็จสักที. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรพันธ์พรินติ้ง แอนด์พลับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- นุชนาฏ วรยศศรี. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีราชมนคล วิทยาเขตพระนครใต้. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บังอร พานทอง. (2540). การใช้การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติในการพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารและการทำงานร่วมกัน. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประนอม แสงจันทร์. (2529). ความพึงพอใจ ในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลใน สถานศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (อุดมศึกษา). สงขลา: บัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยนุช คล้ายอ่วม. (ม.ป.ป.). การเรียนรู้ด้วยตนเอง. ใน โครงการงานอังกฤษ=Projects. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปริตรและศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชนา.
- ผจงจิต ปวโรภาส. (ม.ป.ป.). ฟีสอนน้อง. ใน โครงการงานอังกฤษ=Projects. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปริตรและศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). สถิติทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วงพัทตร์ ภูพันธ์ศรี. (2523). ผลการฝึกพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ บุคลิกภาพของ นักเรียนหญิง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา มัคคสัน. (2539). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการสอนแบบโครงการเพื่อ เสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยอนุบาล. ปรินญานิพนธ์ ค.ด.(การศึกษา ปฐมวัย) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนาพร ระบัพุทธิ. (2545). เทคนิคและกิจกรรมเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: พรินทวนกราฟฟิค.

- ละเอียด จุฑานนท์. (2543). *การเรียนรู้จากการทำโครงการ*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- ลีวรรณ ภูมิใจสกุล. (2532). *ความพึงพอใจของบุคลากรฝ่ายบริหารที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กศ.ม. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศีล ฌานวงศ์. (2547). "กลยุทธ์ในการเรียนภาษา". *ภาษาปริทัศน์*. 21: 16-18.
- สมศักดิ์ ภูวิภาวรรณ. (2545). *การยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง*. เชียงใหม่: โนวาเจจ เซนเตอร์.
- สมยศ นาวิการ. (2542). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- สมยศ แม่นแย้ม. (2543). *ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- สมรภูมิ ขวัญคุ้ม. (2530). *ความพึงพอใจของบุคลากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการจัดสวัสดิการภายในมหาวิทยาลัย*. ปริญญาโท กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม*. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สามารถ เลิศไธมาส. (2542, มิถุนายน). "ครูผู้สอนต้องการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน." *ครูเชียงราย*. 33(180): 4-6
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2546). *การประเมินตามสภาพจริง*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพ วิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับพุทธศักราช 2542*. สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- . (2542). *การเรียนภาษาอังกฤษโดยโครงการ (The Project Approach)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักทดสอบกลาง, สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). สืบค้นเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2548, จาก <http://entrance.mis.mua.go.th>
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุลและคณะ. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.

- สุริยา จันทรเนียม. (2542). *โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียนงานวิจัย*. โรงเรียนคุรุประชาสรรค์ชัยนาท. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร.
- สุเทพ เมฆ. (2531). *ความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนและครูอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพณิชยกรรม ในเขตการศึกษา 12*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2528). *เทคโนโลยีทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษาเขตที่ 1. (2543). *ประชุมสัมมนาการบริหารการจัดหลักสูตรสู่สถานศึกษา*. นครปฐม: (เอกสารอัดสำเนา)
- หลุย จำปาเทศ. (2533). *จิตวิทยาสัมพันธ์=Encountering Psychology*. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2535). *ข้อสอบ: การสร้างและพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ฟันนี่พับลิชชิง.
- อัฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2543). *การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน=Development and Standardization of English Language Tests*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Archbald, D.A. and Newman, F.M. (1988). *Beyond Standardized Testing: Assessing Authentic Academic in Secondary School*. Reston, VA: National Association of Secondary Principals.
- Bower, S.A. and Bower, G.H. (1976). *Asserting Yourself : A Practical guide for positive change*. Addison-Wesley Publishing.
- Bracamonte, P. (n.d.). *Teaching English Through English: A Video Project*. In *Projects*. Bangkok: Pearson Education Indochina.
- Chard, S.C. (1995). *The project Approach: A Second Practical Guide for Teacher*. Alberta: Canada.
- Cronbach, L. J. (1974). *Education Psychology*. New York: Harcourt Brace.
- Chard, S. C. (2001). *Project Approach*. (Online). Retrieved 16 November 2005 from <http://www.Project-Approach.com>

- Craven, Miles. (2004). *Listening Extra*. New York: Cambridge University Press.
- Curtain, Helena. (2000). *Developing Literacy in a Second Language*. Earcos Institute Ruamrudee International School Bangkok, Thailand. Photocopied.
- Dewey, John. (1998). *Dictionary of Education*. New York: Philosophical Library. Derek: Rowntree.
- Douglass, H. R. (1996). *Modern Methods in High School Teaching*. Boston: Houghton Mifflin.
- Eyring, Janet Louise. (1990). *Teacher Experiences and Student Responses in ESL Project work Instruction: A Case Study*. Dissertation Abstract, Ph.D. Los Angeles: University of California.
- Fried-Booth, Diana L. (1987). *Project work*. Great Britain: Oxford University Press.
- (1997). *Project work*. 8th ed. Oxford: Oxford University Press.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York: McGraw-Hill
- Haines, Simon. (1989). *Project for The EFL Classroom: Resource Material for Teachers*. UK: Nelson.
- Heaton, J.B. (1999). *"Looking at Students as Teaching and Evaluation Devices (Part I)"* Newsletter: University of Carolina.
- Hybel, S. (1995). *Communicating Effective*. 4th ed. New York: McGraw-Hill.
- Lee, May and Li, Benjamin. (1997). *Learning English Through Project Work*. 17th Annual Thai TESOL International Conference : New Perspective on Teaching & Learning English in Asia. Hong Kong Institute of Education. Photocopied.
- Lewis, G. and Chistina S. (1994). *Critical communication*. Sydney: Prentice Hall
- Littlewood, William. (1983). *Communication Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Maggi, Sokolik and Anthea, Tillyer. (1990). *Looking at Student Projects as Teacher and Evaluation Devices (part I)* Newsletters : University of Carolina.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and Personality*. 2th ed. New York: Harper&Row
- Phillips. Diiane, Burnwood. Sarah and Dunford, Helen. (1999). *Project with Young Learners*. New York: Oxford University Press.

- O'neil, Baker and Linn R. (1993). *Complex, performance-Based Assessments*.
Expectations and Validation Criterion. *Education Research*. 20(8): 15-21.
- Palazzo, Marciano. (n.d.). The Problem of Apartheid in South Africa. In *Projects*.
Bangkok: Pearson Education Indochina.
- Ribe, Ramon and Vidal, Nuria. (1993). *Project Work : Handbooks for the English*
Classroom: Oxford Heinemann International.
- Richard, Jack C. (1992). *Grammar I*. Oxford: Oxford University Press.
- Santos, Dos Manuel. (1996). *Super Goal 2*. Bangkok: Thaiwattanapanitch.
- Saowalak Rattanavich. (1987). *The Effect of Using Top-level-Structure Instructional*
Modulesand Traditional Teaching Method in teaching English Reading Students.
Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Stoller, Fredricka L. (1998). Project Work: A Means to Promote Language Content.
English Teaching Forum. 33(10): 2-9
- Swan, Micheal and Walter, Catherine. (2001). *The Good Grammar Book*. Oxford: Oxford
University Press.
- Waters, J. (1992). *Teaching Language Applied Linguistics*, Vol.1,2. Oxford:
Oxford University Press.
- Wallerstein, Harry. (1972). *A Dictionary of Psychology*. Maryland: Peguin Book.
- Walton, Sue and Nayne, Jeffery. (1995). *Communication Principles: A Modular Approach*.
Sydney: Prentice Hall.
- Weedy, James E. (n.d.). A short cut to speaking correct English. Bangkok:
- Weiner, R.B. and Cohen, J.H. (1994). *Literacy Portfolios New Jersey: Prentice Hall.*,
- Wolman, B. (1997). *Dictionary of Behavioral Science*. Nostrana: Reinheld Company.
- Wiggins, G. (1989). *Teaching to the (authentic) Test*. Educational Leadership.
46(7): 141-147.
- Wray, David. (1989). *Project Teaching*. Warwick Shire: Scholastic Publications.

ภาคผนวก

CONTENT ANALYSIS

SCHOOL.....CLASS.....COURSEBOOK USED.....

Project	Structure	Topics	Communicative Function	Activities Used	Skills Practiced				Language Objectives
					L	O	R	W	
1	Present Progressive Tense (is/am/are)+Ving.	- Fashion show	Give information about clothes	- Ask & answer about pictures - Do activities - Write about pictures -Find vocabularies -Talk about clothes	/	/		/	1. เขียนบรรยายเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นได้ 2. พูดบรรยายเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ได้
2	Questions with "How often" and expressions of frequency	- The daily activities	-Describe daily activities -Tell about the frequency of activities	-Read passage -Ask & answer -Ask about activities -Talk about those activities	/	/	/	/	1. สามารถถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้ 2. สามารถบอกความถี่ของกิจกรรมที่ทำได้
3	1.WH –Questions 2. Yes-No Questions	Pets	Ask and answer about animals	- Ask and answer about pets - Read & Write - Do a Mapped dialogue - Write - Describe about animals	/	/	/	/	1. สามารถพูดคุยเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงได้ 2. สามารถเขียนบรรยายเกี่ยวกับสัตว์ได้

SCHOOL.....CLASS.....COURSEBOOK USED.....

Project	Structure	Topics	Communicative Function	Activities Used	Skills Practiced				Language Objectives
					L	O	R	W	
4	-	In a restaurant	Order food from a menu	- Ask & answer about pictures - Read conversation - Do a Mapped dialogue - Find relevant information - Do a role play	/	/	/		สามารถถาม-ตอบเกี่ยวกับสั่งอาหารได้
5	Past simple Tense +V2	Before & After	Ask and answer about past events	- Read - Speak - Ask & answer about past event - Write a storytelling - Tell a story	/	/	/	/	สามารถบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตได้

Test Specification

Class.....Course.....

Learning Objectives	Test Format	Skills				Weighting/ Number of items	Time	Content
		O	L	R	W			
1. ฟังบทสนทนาแล้วตอบ คำถามจากเรื่องที่ได้ยินได้	- True /False					25% / 15	30	<u>Listening</u> - Conversation about the activities - Clothes - Daily activities
2. ฟังข้อความแล้วตอบ คำถามให้ถูกต้อง	- Matching							
	- Multiple choice							
3. อ่านเรื่องจับใจความ สำคัญและระบุนายละเอียดได้	- Multiple choice					25%/ 15	20	<u>Reading</u> - Animals - People
4. เขียนประโยคโดยใช้ โครงสร้างที่ถูกต้อง	- Write a conversation about how to order - Write a story					25% / 2	20	<u>Writing</u> 1. Conversation about how to order 2. Present Progressive Tense

Class.....Course.....

Learning Objectives	Test Format	Skills				Weighting/ Amount of items	Time	Content
		O	L	R	W			
5. ถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวได้	- Interview					25% / 1	60	<u>Speaking</u> General questions about personal information.

**แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 4 ทักษะ ดังนี้

PART 1 LISTENING SKILL (ทักษะการฟัง)	จำนวน 25 %
PART 2 READING SKILL (ทักษะการอ่าน)	จำนวน 25 %
PART 3 WRITING SKILL (ทักษะการเขียน)	จำนวน 25 %
PART 4 SPEAKING SKILL (ทักษะการพูด)	จำนวน 25%

2. แบบทดสอบ PART 1-3 มี 32 ข้อ ใช้เวลา 90 นาที และ PART 4 มี 1 ข้อ

ใช้เวลาคนละประมาณ 5 นาที ทดสอบนอกเวลา

3. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 33 ข้อ คะแนนเต็ม 55 คะแนน

4. PART 1-3 ให้กาเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร a, b, c หรือ d ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

PART 4 ให้นักเรียนตอบคำถามจากคำถามที่นักเรียนเลือก 1 ข้อ

PART 1 LISTENING SKILL (15 คะแนน)

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านประโยค ในข้อ 1- 5 แล้วนักเรียนจะได้ฟัง บทสนทนา ระหว่าง Jill และ Richard 3 ครั้ง ซึ่ง Jill และ Richard พูดคุยเกี่ยวกับ กิจกรรมที่พวกเขาทำอยู่ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง True ถ้าประโยคในข้อนั้นตรงกับบทสนทนา และ ✓ ในช่อง False ถ้าประโยคนั้นไม่ตรงกับบทสนทนาที่นักเรียนได้ยิน

	True	False
1. Jill is repairing the roof.	_____	_____
2. Jill and Richard are repairing Jill's house this afternoon.	_____	_____
3. Richard is helping Jill to repair her house.	_____	_____
4. Richard is watching football game.	_____	_____
5. Jill is replacing her fence by tree.	_____	_____

คำสั่ง นักเรียนจะได้ฟัง Bob ซึ่งพูดถึงสมาชิกในครอบครัวของเขาซึ่งอยู่ในภาพข้างล่างนี้ 2 ครั้ง ให้นักเรียนฟังคำบรรยายภาพแล้วจับคู่ชื่อสมาชิกเหล่านั้น (a, b, c, d) ให้ตรงกับภาพที่กำหนดให้

6. _____ 7. _____ 8. _____ 9. _____ 10. _____
 a. Father b. Bob c. Ellen d. Karen e. David

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านประโยค ในข้อ 11-15 แล้วนักเรียนจะได้ฟัง Jane และ Jack เล่า ประสบการณ์
ที่ทำให้พวกเขา มีความสุขนักเรียนฟังแล้ว เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

11. When did Jane feel very happy?

a. Last month	b. Last three months ago
c. Last year	d. Two years ago

12. What is her son's name?

a. James	b. Jason
c. Jack	d. John

13. What does her son look like?

a. Black eyes and black hair	b. Black eyes and blond hair
c. Blues eyes and black hair	d. Blue eyes and blond hair

14. Where did Jack go?

a. Brazil	b. Paris
c. England	d. France

15. Why was he happy?

a. He met a lot of people.	b. He played music all day and night.
c. He enjoyed the festival.	d. He danced and drank all night.

PART 2 READING SKILL (15 คะแนน)

Passage 1 (16-20)

Instructions: Read and answer the questions.

Tiger is a **four-footed animal**. It looks like a large cat. The color of its body is yellow with black stripes. It is fierce and dangerous. It lives in caves in the forest. It is a flesh - eating animal. It lives on other animals such as deer, cattle and fowls. It has a very good nose. Some tigers do great harm to the villagers. They come into the village to steal cattle and fowls. The tiger that has once killed and eaten a man is called a man-eater.

16. The best title of this passage is_____.
a. A Tiger kills a man	b. A dangerous tiger
c. A four-footed animal	d. A thief steals animals
17. Some tigers come into the village because_____.
- they are hungry.
 - they are man-eaters.
 - they hate the villager.
 - they want to kill the villager.
18. "It has a very good nose" means_____.
- it has a beautiful nose
 - its smell is very good
 - its ability to smell is very good
 - its nose is better than other animals' noses.
19. It is called a man-eater because it has once killed and eaten_____.
a. cattle	b. a deer
c. fowls	d. a man
20. Which of these sentences is **NOT** true about the tiger?
- It lives in the forest.
 - It is gentle.
 - It is yellow and black.
 - It eats others animals.

Passage 2 (21-25)

Instructions: Read and answer the questions.

Shah Jahan built the Taj Mahal in Agra, India, in the 1600s. He wanted to make a beautiful place where he could bury his wife.

Mumtaz Mahal was only one of Shah Jahan's wives, but he liked her the most. After Mumtaz Mahal died, the Shah built for her the Taj Mahal, a beautiful building made of white marble and covered by a white round roof.

It took twenty-two years to complete all of the work on the Taj Mahal. Today, it is one of the most famous things to see in India. The Jumna River runs beside the north wall of the Taj Mahal, and a smaller river runs through a beautiful garden that grows inside the building.

People who study history have found out that Shah Jahan was also a cruel man. After the Taj Mahal was completed, Shah Jahan killed the man who made the Taj Mahal because he did not want him to ever build anything more beautiful than the Taj Mahal. The Shah also cut off the hands of all the artists who took part in building the Taj Mahal.

As for Shah Jahan, when he died he was also buried in the Taj Mahal, next to his wife.

21. Why did Shah Jahan build the Taj Mahal?

- a. He needed a new place to live.
- b. He liked beautiful gardens.
- c. He wanted to bury his wife there.
- d. His wife wanted to live in a beautiful building.

22. Who was Mumtaz Mahal?

- a. One of the Shah's wives
- b. A person who studied history
- c. The man who made the Taj Mahal
- d. An artist who worked on the Taj Mahal

23. What can you **NOT** see when you visit the Taj Mahal?
- a. The Jumna River
 - b. A round bell tower
 - c. A beautiful garden
 - d. The place where Mumtaz Mahal is buried
24. Why did Shah Jahan kill the man who made the Taj Mahal?
- a. The man made a mistake.
 - b. The man did not finish the building.
 - c. The Shah didn't like the Taj Mahal.
 - d. The Shah did not want him to build another building.
25. What did Shah Jahan do that makes people think he was a cruel man?
- a. He buried his wife.
 - b. He killed one of his wives.
 - c. He built the Taj Mahal.
 - d. He cut off the hands of many artists.

Passage 3 (26-30)

Instructions: Read and answer the questions.

Popular breakfast foods in the United States, as in many other countries around the world, include coffee, milk, juice, eggs, and bread. Some other breakfast items served in the United States are thought by many to be traditionally American. However, they actually come from other cultures.

A very popular breakfast food in America is the pancake—a thin, flat cake made out of flour and often served with maple syrup. The idea of the pancake is very old. In fact, pancakes were made long ago in ancient China.

Bagels, a round thick bread with a hole in the middle, are also popular for breakfast in America. Polish people in the late 1600s came up with the idea for the first bagels and this new kind of bread soon took off across Eastern Europe.

In the late 1800s, thousands of Jews from Eastern Europe traveled to the United States and brought the recipe for bagels with them. Today, New York bagels are said to be the best in the world. Many people have them with cream cheese for breakfast on the go.

Doughnuts (usually spell “donut” in the United States) came from France. They were served to American soldiers in France during World War I. After the war, American soldiers asked cooks in the United States to make doughnuts for them. Now, served with coffee, they are a very popular breakfast food across the United States. .

26. This reading is mainly about _____.

- a. famous places to eat breakfast
- b. why people in the United States eat breakfast
- c. the most popular types of pancakes in the United States
- d. the history of popular breakfast foods in the United States

27. The oldest breakfast food in the passage is _____.

- a. the bagel
- b. the bread
- c. the pancake
- d. the doughnut

28. Which sentence is **TRUE** for both bagels and donuts?

- a. They are both sweet.
- b. They are both easy to make.
- c. They both came from Europe.
- d. People in New York make them best.

29. Who brought bagels to America?

- a. Polish people
- b. Jewish people
- c. Chinese people
- d. American soldiers

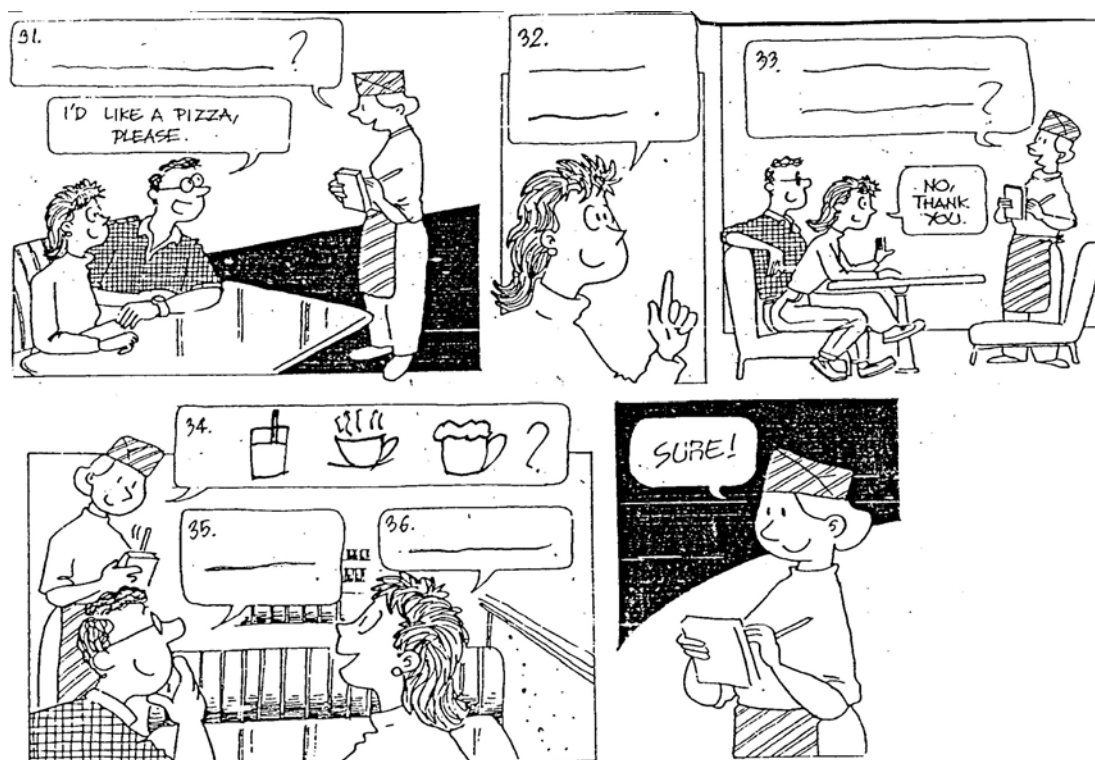
30. Who served donuts to American soldiers during World War I?

- a. French people
- b. Jewish people
- c. Other American soldiers
- d. Cooks from the United States

PART 3 WRITING SKILL (15 คะแนน)

ตอนที่ 1

คำสั่ง Amy และ Jack ไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ให้นักเรียนเขียนบทสนทนา
ระหว่าง Amy, Jack กับ พนักงานเสิร์ฟให้เหมาะสม

31. _____
32. _____
33. _____
34. _____
35. _____
36. _____

ตอนที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนศึกษารูปภาพแล้ว เขียนบรรยายเหตุการณ์ ตามลำดับ
ความยาวอย่างน้อย 8 ประโยค

Somthong and Mac are in the library. Lanna is a librarian. She is looking at
Somthong and her son. _____

PART 4 SPEAKING SKILL (15 คะแนน)

คำชี้แจง นักเรียนจับฉลากคำถาม 1 ชุด จาก ชุด (A, B, C, D, F) แล้วศึกษาและซักถาม
กรรมการผู้ให้คะแนน หลังจากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามจากคำถามที่นักเรียนหยิบขึ้น
มา

คำสั่ง นักเรียนตอบคำถาม จากคำถามที่นักเรียนจับขึ้นมา มีเวลาในการตอบข้อละ 5 นาที

หมายเหตุ คำถาม 1-2 เป็นคำถาม Warm Up ผู้สัมภาษณ์ถามเพื่อสร้างความคุ้นเคยและ
สร้างบรรยากาศในการสนทนา จึงไม่มีการให้คะแนน สำหรับคำถาม 2 ข้อนี้

Warm Up Questions

1. What's your name?
2. What's your nickname?
3. When was your birthday?
4. What's the name of your school?
5. How do you go to school?

A

Tell about the activities you always do or would like to do during weekends
(e.g. take an extra lesson, go to the cinema, etc.) starting from the activity you do on
Saturday morning to Sunday evening.

ให้นักเรียนเล่ากิจกรรมที่นักเรียนทำเป็นประจำหรือชอบทำระหว่างสุดสัปดาห์(เช่น ไป
เรียนพิเศษ ไปดูหนัง) โดยเริ่มจากสิ่งที่นักเรียนทำเช้าวันเสาร์ ถึงเย็นวันอาทิตย์

B

Describe your duty at home (e.g. wash dishes, feed cat, etc.) each day and
when you do the housework.

ให้นักเรียนอธิบายภาระหน้าที่ประจำที่บ้าน (เช่น ล้างจาน เลี้ยงแมว) ในแต่ละวันและ
รวมทั้งเวลาที่นักเรียนปฏิบัติหน้าที่นั้นๆ

C

Tell about your pets (or the ones belong to your cousin / friends/neighbor)
you can start from their name, habits, their food and activities you do with your pets.

ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงที่นักเรียนมี ถ้าไม่มีให้เล่าเรื่องสัตว์เลี้ยงของบุคคลที่
นักเรียนรู้จัก(ของพี่น้อง เพื่อน หรือ เพื่อนบ้าน) โดยบอกรายละเอียด เกี่ยวกับชนิดของสัตว์ ชื่อ
นิสัย อาหาร สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ สิ่งที่ชอบทำหรือไม่ชอบทำ

D

Tell about your family members, starting from their names, work, things they
like or don't like to do.

ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับครอบครัวของนักเรียน โดยบอกรายละเอียด จำนวนคน ชื่อ
อาชีพ อุปนิสัย สิ่งที่พวกเขาชอบทำและ ชอบทานเป็นประจำ

E

Tell about someone you like (e.g. an actor, actress, pop singer, sportsman,
footballer, player, etc.) starting from his/her name, habits, what she/he likes to eat
and to do, and why you like him or her.

ให้เล่าเรื่องบุคคลที่นักเรียนชื่นชอบ(ดารา นักร้อง นักข่าว ครู บุคคลสาธารณะ) บอก
รายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ ลักษณะนิสัย ชอบทานอะไร ชอบทำอะไร และทำไมนักเรียนจึงชอบ
บุคคลท่านนี้

F

Tell about fashion at present, starting from clothes which people in general
like to wear, patterns they like, styles they wear, and tell about clothes you like to
wear.

ให้นักเรียนเล่าเกี่ยวกับแฟชั่นในปัจจุบัน โดยเริ่มจากแฟชั่นที่คนนิยมใส่กัน ลายที่นิยม
แบบที่กำลังนิยม และเสื้อผ้าที่นักเรียนชอบใส่

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการพูด

ระดับความสามารถ	เกณฑ์
5	พูดได้ตอบอย่างมั่นใจและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสม การออกเสียงชัดเจน
4	พูดได้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ โดยใช้คำศัพท์ได้ตอบได้ถูกต้อง แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ การออกเสียงชัดเจน
3	พูดได้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ที่ต้องการในขณะที่พูด การออกเสียงยังไม่ชัดเจน
2	พูดได้ตอบได้เล็กน้อย และสื่อความหมายโดยใช้คำพูดประเภท yes/no หรือคำเดียว ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด การออกเสียงไม่ชัดเจน
1	พูดได้ตอบโดยใช้คำตอบที่แสดงว่าไม่เข้าใจเรื่องที่กำลังสนทนา

ปรับปรุงจากเกณฑ์ของ หน่วยศึกษานิเทศก์. กรมสามัญศึกษา (ม.ป.ป)

เกณฑ์การให้คะแนนความสามารถทางการเขียน

ระดับความสามารถ	เกณฑ์
5	ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้ครอบคลุมเนื้อหา ใจความชัดเจน สื่อความหมายได้ดี ใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องเหมาะสม ใช้คำศัพท์ได้ดีและมีความหลากหลาย ถูกต้องเหมาะสม และสะกดคำถูกต้องทั้งหมด
4	ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้ครอบคลุมเนื้อหาพอสมควร ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้พอสมควร ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อย ใช้คำศัพท์ได้ดี มีการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงได้เหมาะสม
3	ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้ครอบคลุมเนื้อหาเล็กน้อย สื่อความหมายได้บ้าง ใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อยในส่วนที่สำคัญ ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องแต่ค่อนข้างจำกัด
2	ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจได้เล็กน้อย ไม่ครอบคลุมเนื้อหา ไม่ได้ใจความ และสื่อความหมายไม่ได้ ใช้ไวยากรณ์ผิดค่อนข้างมากทำให้เข้าใจค่อนข้างยาก ใช้คำศัพท์ค่อนข้างจำกัด ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงไม่ค่อยถูกต้อง ทำให้เข้าใจสับสน
1	ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจไม่ได้ ดำเนินเรื่องไม่ครอบคลุม เนื้อหาใจความไม่ชัดเจน และสื่อความหมายไม่ได้ ใช้ไวยากรณ์ผิดมากจนไม่สามารถเข้าใจได้ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด และใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงไม่เหมาะสม

ปรับปรุงจากเกณฑ์ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช (1987:54-55) และ ฮีตัน (Heaton, 1979:109-111)

Tape scripts for teacher.

ข้อ 1-5

Richard: Hi. Jill! What are you doing?

Jill: I am repairing the house.

Richard: Which part of the house are you fixing?

Jill: I am fixing the roof. It is leaking all the time.

Richard: Are you replacing that old fence in the front yard?

Jill: Yes, I am buying the wood to replace it now.

Are you helping me this afternoon, Richard?

Richard: No, I am watching a Real Madrid football game now.

Source: Weedy, James E. (2005). *A Short Cut to Speaking Correct English*.

ข้อ 6-10

This is my father in the checked shirt on the left. And that's my brother, David on the right in the T-shirt. The one with the striped blouse is my sister Ellen. Oh, this is Karen in the jacket. And the other one is me.

Source: Richards, Jack C. (1992). *Grammar I*.

ข้อ 11-15

Jane: Oh, yes. That's easy. Three months ago. My beautiful baby Jason was born then. He has the most marvelous blues eyes and blond hair. I was exhausted...My husband was with me, and he filmed everything on our camcorder. It was an unforgettable experience, and I remember feeling very different. I was a mother now.

Jonathan: For me, it was probably on holiday last year in Brazil. I went to the Rio Carnival. It was absolutely amazing. There were ten of thousand of people, all just having a good time. I was so excited. The music played all day and night. I did the samba until my feet ached so much I could hardly stand up. I was so tired by the end! What an amazing party, I mean, just out of this world.

Source: Craven, Miles. (2004). *Listening Extra*.

เลขที่.....ชั้น.....

แบบวัดความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยโครงการ

แบบวัดความพึงพอใจนี้ ต้องการทราบถึงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษด้วยโครงการ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบวัดความพึงพอใจแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง
ที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด จำนวน 20 ข้อ

ข้อความ	ความรู้สึก				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่าง
1. การเรียนด้วยโครงการช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น					
2. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น					
3. นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ					
4. ถ้าเลือกได้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ					
5. การเรียนด้วยโครงการไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอนเนื้อหาของบทเรียน					
6. นักเรียนชอบการเรียนการสอนของครูแบบเดิมๆมากกว่าการเรียนการสอนด้วยโครงการ					
7. การเรียนด้วยโครงการ ในรูปแบบนี้นักเรียนต้องมีความอดทนในการเรียน					
8. การจัดระยะเวลาของการเรียนด้วยโครงการแต่ละโครงการมีความเหมาะสม					
9. การเรียนด้วยโครงการช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
10. นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียนด้วยโครงการ					
11. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนเคร่งเครียดในการเรียน					
12. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนเสียเวลา					
13. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนมีความสุขที่จะนำผลงานของนักเรียนไปให้เพื่อนฝูงและผู้ปกครองดู					

ข้อความ	ความรู้สึก				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน					
15. การเรียนด้วยโครงการมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน					
16. การเรียนด้วยโครงการมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน					
17. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียน					
18. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนกล้าซักถาม-ตอบ					
19. การเรียนด้วยโครงการทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน					
20. นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนด้วยโครงการทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่ตึงเครียด ทำให้นักเรียนกล้าเข้าร่วมกิจกรรม					

เลขที่.....ชั้น.....

แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการแสดงออก ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสำรวจความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ ว่าผู้เรียนกระทำเช่นนั้นมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

จำนวน 20 ข้อ

ข้อความ	การกระทำ				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
1. นักเรียนกล้าพูดแนะนำตนเองหรือเล่าเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง เป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อน ครู หรือ คนรอบข้างทราบโดยไม่เคอะเขิน					
2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ					
3. นักเรียนกล้าที่จะตอบคำถามหรือเดาคำตอบถึงแม้ว่าไม่มั่นใจในคำตอบเมื่อครูตั้งคำถามในขณะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4. นักเรียนมักจะใช้ภาษาอังกฤษสั้นๆง่ายๆพูดแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกที่แท้จริง					
5. นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษแม้จะมีการพูดผิดหลักไวยากรณ์บ้าง					
6. นักเรียนกล้าที่จะบอกครูชาวต่างชาติด้วยภาษาอังกฤษเพื่อให้ครูพูดซ้ำในสิ่งที่นักเรียนฟังไม่ทัน					
7. นักเรียนยกมือตอบคำถามในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทันทีเมื่อครูถาม					
8. นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษพูดทักทายเพื่อนๆทุกครั้งที่มีโอกาสแม้อยู่นอกชั้นเรียน					
9. นักเรียนกล้าซักถามข้อสงสัยเมื่อไม่เข้าใจบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
10. นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษกับครูต่างชาติที่เข้ามาสอนในโรงเรียน					

ข้อความ	การกระทำ				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
11. นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ และรู้จักแก้ปัญหา เนื่องจากกิจกรรมที่ครูได้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างอิสระมีการแสดงความคิดเห็นและให้ทำงานเป็นคู่เป็นกลุ่ม					
12. นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาส					
13. นักเรียนจะพยายามใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมในการพูดตอบรับคำยกย่องชมเชยจากคู่สนทนา					
14. นักเรียนจะสบตาคู่สนทนาทุกครั้งขณะสนทนาด้วยการใช้ภาษาอังกฤษ					
15. นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายทันทีที่ครูกำหนด					
16. นักเรียนกล้าที่จะนำผลงานของตนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไปให้เพื่อนฝูงและผู้ปกครองดู					
17. นักเรียนอาสาเป็นตัวแทนในการทำกิจกรรม ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้วยความเต็มใจ					
18. นักเรียนพูดภาษาอังกฤษด้วยน้ำเสียงดังฟังชัดถึงแม้จะมีผู้มาสังเกตการพูดของนักเรียน					
19. นักเรียนบอกกับเพื่อนว่ารู้สึกอายเพื่อนเมื่อตอบคำถามไม่ได้ในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ					
20. นักเรียนจะใช้ภาษาท่าทาง ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเมื่อเกิดปัญหาในการใช้ข้อความภาษาอังกฤษ					

ปรับปรุงจาก มะลิวรรณ จันทรพุ่ม. (2542) และ กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒน์ไทย. (2548)

บันทึกการเรียนรู้

☐ โครงการที่ 1 ☐ โครงการที่ 2 ☐ โครงการที่ 3 ☐ โครงการที่ 4 ☐ โครงการที่ 5

วันที่.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....กลุ่มที่.....

1. ความรู้ที่ข้าพเจ้าได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมโครงการนี้

.....

.....

.....

.....

.....

2. ลักษณะการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม

.....

.....

.....

.....

.....

3. กิจกรรมที่ข้าพเจ้าชอบและสามารถปฏิบัติได้ดี

.....

.....

.....

.....

.....

4. กิจกรรมที่ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่มีความถนัด

.....

.....

.....

.....

.....

5. ความคิดและความรู้สึกต่อการทำกิจกรรมโครงการ

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินโครงการ

รายการ ประเมิน	ระดับคะแนนคุณภาพผลงาน		
	1	2	3
1.เนื้อหาสาระ	พูดเขียนอธิบายเนื้อหาไม่ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษาตรงประเด็น และสอดคล้องกับจุดประสงค์ ของกิจกรรมที่กำหนดให้เป็นส่วน น้อย	พูดหรือเขียนอธิบายเนื้อหาพอ เข้าใจ ใช้หน้าที่ทางภาษาส่วน ใหญ่ตรงประเด็น สอดคล้อง จุดประสงค์ของกิจกรรมที่กำหนด	พูดหรือเขียนอธิบายเนื้อหาดี ครบถ้วน ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษา ได้เหมาะสมตรงประเด็นและ สอดคล้องกับจุดประสงค์ของ กิจกรรมที่กำหนด
2. การเรียบเรียง	การเรียบเรียงความคิด เนื้อหา ระบบการนำเสนอยังขาดความ ต่อเนื่องและยังไม่สมเหตุสมผล	การเรียบเรียงความคิด เนื้อหา ระบบในการนำเสนอ ส่วนใหญ่ ต่อเนื่อง สมเหตุสมผล จับ ใจความสำคัญได้	การเรียบเรียงความคิด อย่างมี ระบบ ชัดเจน กระชับ ใจความ สำคัญชัดเจน เนื้อหาการนำเสนอดี เนื้อความทั้งหมดมีความต่อเนื่อง สมเหตุสมผล
3. การใช้ภาษา	พูดได้ชัดต้องอาศัยบทพูดช่วย พยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ ท่าทางประกอบบ้าง ออกเสียงไม่ ชัดเจนทำให้เข้าใจยากต้องตั้งใจ ฟังจึงเข้าใจ ใช้คำศัพท์สำนวน โครงสร้างประโยค การเรียงคำ หลายส่วนไม่สอดคล้องเหมาะสม กับเรื่องที่พูดหรือเขียน บทบาท หรือสถานการณ์ที่ได้รับ	พูดได้ต่อเนื่อง หยุดคิดในการพูด บ้าง มีความมั่นใจในการพูดออก เสียงชัดเจน สามารถสื่อความได้ พยายามที่จะสื่อสารและใช้ ท่าทางช่วย ใช้คำศัพท์สำนวน โครงสร้างประโยค จัดเรียงคำ ส่วนใหญ่สอดคล้องประเด็นกับ เรื่องที่พูดหรือเขียนบทบาท หรือ สถานการณ์ที่ได้รับ	พูดได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด มีความ มั่นใจในการพูด สามารถออกเสียง ได้ชัดเจนเหมาะสมสามารถสื่อ ความได้ชัดเจนพยายามที่จะ สื่อสารโดยใช้ภาษาพูดและท่าทาง เพื่อการแสดงออกใช้คำศัพท์และ สำนวนต่างๆ โครงสร้างประโยค การเรียงคำได้สอดคล้องตรง ประเด็นกับเรื่องที่พูด หรือเขียน บทบาทหรือสถานการณ์ที่ได้รับ
4. การจัดรูปแบบ ของโครงงาน	การวางรูปแบบของโครงงานไม่ น่าสนใจ สีสันไม่เป็นธรรมชาติ	การวางรูปแบบ ค่อนข้าง เหมาะสม มีภาพประกอบ มีสีสัน สวยงาม	การวางรูปแบบได้เหมาะสมกับ โครงงาน มีสีสันสวยงาม มี ภาพประกอบทำให้น่าสนใจที่จะ ติดตาม
5. การนำเสนอ ผลงาน	การใช้รูปแบบนำเสนอไม่น่า สนใจ ไม่สละสลวย มีปฏิสัมพันธ์ กับผู้ฟังน้อยมาก ใช้วิธีอ่าน รายงานข้อความตามที่จดบันทึก	ใช้รูปแบบนำเสนอค่อนข้าง น่าสนใจ มีการสละสลวยและมี ปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังค่อนข้างดี	ใช้รูปแบบวิธีนำเสนอที่หลากหลาย เร้าความสนใจ ใช้อุปกรณ์สื่อ ประกอบ มีการสละสลวยและ ปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังดี

ปรับปรุงจาก กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒน์ไทย. (2548)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

เรื่อง Favorite pastimes

จำนวน 4 คาบ

มาตรฐาน ต 1.1(1,2), 1.2(1), 1.3(1), 2.1(1), 2.2(2)

จุดประสงค์นำทาง

1. นักเรียนสามารถถามตอบเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันได้
2. นักเรียนสามารถบอกความถี่ของกิจกรรมที่ทำได้

เนื้อหา

Structure: Present Simple Tense

[V+(s/es)]

Adverbs of frequency; always, usually, often, sometimes, never

How often.....?

Function: Describe daily activities and routines.

Tell about the frequency of activities.

Vocabulary: daily activities; make bed, take course

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนหน้า 20
2. Worksheet

การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

คาบที่ 1

1. ขั้นก่อนโครงการ (Pre-project)

I. Presentation

1. ครูถามถึงกิจวัตรประจำวันของนักเรียนเช่น get up, have breakfast, go to school, etc..

ครูถาม What activities do you do during the day? ครูเขียนคำตอบที่ได้บนกระดาน

2. นำเสนอโครงสร้างที่มีประธานและกริยาที่แตกต่างกัน โดยการยกตัวอย่างประโยคและให้

นักเรียนยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่นักเรียนทำเป็นประจำหรือเป็นนิสัย

T: I always drink milk before going to bed.

T: My mother usually rides a bicycle to the market.

T: How often do you go to a bookstore?

S: I go to a bookstore in the weekend.

T: He sometimes goes to the book store.

S: How often do you go to the cinema?

Ss: In the weekend.

T: They usually go to the cinema.

, etc.....

3. ครูถามนักเรียนในห้อง

T: How often do you ride a horse to school?

S: I never ride a horse to school.

T: How often does he ride a horse to school?

S: He never rides a horse to school.

T: How often do you cook food?

S: I sometimes cook food.

T: How often does she cook food?

S: She sometimes cooks food. , etc.....

เขียนบนกระดาน นักเรียนอ่าน

4. ครูให้นักเรียนสรุปการใช้ adverbs of frequency ในการใช้คำถาม

How often do/does? การเติม (s/es) หลังคำกริยา โดยมีครูช่วยเสริม

II. Practice

5. แจก Worksheet 1 ให้นักเรียนเติมข้อมูลของตัวเองลงในตาราง แล้วสัมภาษณ์คู่ของตน โดยใช้คำถาม

S1: How often do/does?

S2: I

6. นักเรียนนำข้อมูลที่ได้มาแต่งประโยคให้สมบูรณ์

คาบที่ 2

2. ขั้นระหว่างโครงการ (while-project)

1. ครูทบทวนการใช้ How often? โดยการถามนักเรียน

What do you do before going to bed?

I drink milk before going to bed.

How often do you drink milk before going to bed?

I always drink milk before going to bed.

2. ครูบอกวันนี้เราจะมาเป็นนักข่าวกัน ให้นักเรียนไปสัมภาษณ์ บุคคลในโรงเรียน บุคคลในครอบครัว หรือบุคคลที่เราสนใจ ถึงกิจวัตรประจำวัน ของพวกเขา มาจัดแสดง

3. ครูแจก Worksheet 2 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวาดภาพหรือหาภาพจากหนังสือ มาติดประกอบ ลง Worksheet 3 ที่ครูแจกให้ คนละ 10 แผ่น และเขียนบรรยายได้ภาพ 2-3 ประโยค

4. นักเรียนนำ Worksheet 3 ทั้งหมดมาเรียงลำดับตามเวลาที่ทำกิจกรรม ลงกระดาษแผ่นใหญ่ ตกแต่งให้สวยงาม ในหัวข้อ “The daily life of.....” และจะมีการให้คะแนน

3. ครูและนักเรียนตกลงกติกา งบประมาณ และการให้คะแนน

4. นักเรียนลงมือปฏิบัติงานตามโครงงานของนักเรียน และค้นคว้าหาคำศัพท์ที่จำเป็นในการทำโครงงาน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการทำโครงงานในเรื่องต่างๆ เช่น ชี้แนะจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ หนังสือเพื่อการค้นคว้า เช่น Dictionary, หนังสือพิมพ์ หนังสือที่มีรูปภาพประกอบ ฯลฯ

คาบที่ 3

III. Production

1. นักเรียนจัดนิทรรศการ และบรรยาย ข้อมูลและซักถามเกี่ยวกับนิทรรศการของตนเองและเพื่อน

2. นักเรียนให้คะแนนผลงานแต่ละคน

คาบที่ 4

3. **ขั้นหลังโครงงาน (Post – project stage)**

1. นักเรียนแต่ละคนประเมินผลงานของตน

2. นักเรียนร่วมกันสรุปและอภิปรายผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้โดยโครงงาน

3. ครูให้รางวัลกลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุด

4. นักเรียนเขียนแบบบันทึกการเรียนรู้

Worksheet 1

Instructions: I. Read the items 1-10. Then choose an adverb of frequency from the box and write in column A.

II. Ask your friend by using the items 1-10 and write an adverb of frequency in column B.

always, usually, often, sometimes, never

ACTIVITIES	(A) ME	(B) MY FRIEND
1. wet the bed		
2. drink coffee		
3. break a traffic regulation		
4. skip class		
5. take an extra lesson after school		
6. ride past a red light		
7. someone asks your telephone number		
8. forget to brush teeth before going to bed		
9. help parents with the housework		
10. get the top points from the test		

I _____

My friend _____

Name.....

Worksheet 2

Instructions: Ask and answer about daily activities.

Interviewer.....Occupation.....

Interviewee.....

Day Activities	MON.	TUE.	WED.	THUR.	FRI.	SAT.	SUN.
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							
8.							

Worksheet 3

Instruction: Draw the activities that you interviewed from people in each box.

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษทางด้าน ฟัง และ อ่าน ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.62	0.28	16	0.72	0.24
2	0.66	0.20	17	0.26	0.20
3	0.50	0.20	18	0.28	0.24
4	0.56	0.24	19	0.62	0.28
5	0.42	0.20	20	0.38	0.28
6	0.58	0.28	21	0.42	0.44
7	0.76	0.20	22	0.46	0.36
8	0.32	0.32	23	0.12	0.20
9	0.22	0.28	24	0.34	0.20
10	0.40	0.32	25	0.42	0.20
11	0.30	0.20	26	0.20	0.24
12	0.38	0.36	27	0.54	0.28
13	0.28	0.24	28	0.38	0.20
14	0.60	0.24	29	0.30	0.28
15	0.20	0.40	30	0.22	0.28

ตาราง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษทางด้าน เขียน และ พูด ที่คัดเลือกไว้ จำนวน 3 ข้อ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.67	0.82
2	0.67	0.82
3	1.22	1.09

ตาราง แสดงผลของการหาค่า E1 / E2 (การหาค่าประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้)

ลำดับที่	ค่า E1 คะแนนการทำแบบฝึกหัดหลังการเรียนรู้ แต่ละแผนการเรียนรู้ (30 คะแนน)	ค่า E2 คะแนนสอบหลังเรียนครบทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ (30 คะแนน)
1	23	24
2	25	25
3	26	26
4	24	25
5	27	28
6	24	25
7	26	27
8	26	27
9	25	26
10	24	25
11	23	25
12	22	25
13	27	29
14	26	28
15	26	27
16	28	27
17	20	28
18	27	25
19	29	22
20	29	23
21	27	24
22	29	28
23	23	29
24	22	25
25	25	26
26	26	28
27	28	29

ลำดับที่	ค่า E1 คะแนนการทำแบบฝึกหัดหลังการเรียนรู้ แต่ละแผนการเรียนรู้ (30 คะแนน)	ค่า E2 คะแนนสอบหลังเรียนครบทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ (30 คะแนน)
28	29	25
29	25	26
30	24	28
31	23	27
32	22	26
33	23	25
34	25	24
35	28	23
รวม	84.381	85.6

ตารางค่า t-test ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่
คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	t-test
1	4.26
2	3.67
3	5.01
4	5.01
5	3.81
6	3.89
7	4.10
8	3.70
9	5.45
10	3.99

ข้อที่	t-test
11	3.67
12	6.27
13	4.37
14	3.85
15	5.89
16	5.25
17	4.66
18	6.29
19	3.69
20	3.98

ค่า t-test ของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่
คัดเลือกไว้ จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	t-test
1	4.59
2	4.61
3	6.93
4	6.89
5	5.05
6	5.25
7	7.75
8	4.87
9	6.59
10	5.03

ข้อที่	t-test
11	6.21
12	6.27
13	4.69
14	5.75
15	5.72
16	7.50
17	4.80
18	6.77
19	6.53
20	6.49

ตาราง คะแนนก่อนการทดลองและหลังทดลองแบบทดสอบวัดความสามารถ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ		แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ		แบบสอบวัดพฤติกรรมกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ	
	คะแนนก่อนการทดลอง 55 คะแนน	คะแนนหลังการทดลอง 55 คะแนน	คะแนนก่อนการทดลอง 100 คะแนน	คะแนนหลังการทดลอง 100 คะแนน	คะแนนก่อนการทดลอง 100 คะแนน	คะแนนหลังการทดลอง 100 คะแนน
1	20	33	64	89	55	67
2	32	37	72	85	52	63
3	26	31	70	85	64	66
4	26	25	60	78	50	55
5	30	32	56	73	60	66
6	30	37	65	78	64	68
7	44	38	76	89	65	78
8	31	41	72	88	61	67
9	24	36	79	88	60	67
10	29	34	68	85	59	65
11	25	31	70	75	64	68
12	36	35	60	81	54	56
13	25	26	69	86	61	74
14	28	35	75	86	65	74
15	24	34	72	85	60	65
16	30	28	64	80	71	79
17	22	36	75	84	70	79
18	30	26	65	86	51	58
19	28	36	71	81	61	70
20	44	44	68	84	68	79
21	23	33	60	75	50	61
22	21	26	72	92	51	56
23	35	39	72	94	63	65
24	22	40	63	86	49	56
25	35	40	67	84	60	65
26	29	38	71	91	70	73

ลำดับที่	แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ		แบบสอบถามความพึงพอใจ ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ		แบบสอบถามพฤติกรรมกล้า แสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ	
	คะแนนก่อน การทดลอง 55 คะแนน	คะแนนหลัง การทดลอง 55 คะแนน	คะแนนก่อน การทดลอง 100 คะแนน	คะแนนหลัง การทดลอง 100 คะแนน	คะแนนก่อน การทดลอง 100 คะแนน	คะแนนหลัง การทดลอง 100 คะแนน
27	29	32	70	85	64	67
28	31	37	70	80	74	79
29	28	37	60	69	55	60
30	31	37	57	76	60	80
31	19	32	70	78	51	67
32	29	27	61	66	52	71
33	17	30	60	78	60	70
34	24	26	45	72	46	59
35	23	28	60	75	55	65

นักเรียนสัมภาษณ์บุคลากรในโรงเรียนในโครงการ The Daily Activities

นักเรียนร่วมแสดงละคร ในโครงงาน A Tale

นักเรียนร่วมถ่ายรูปหลังโครงการ Fashion Show

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชนิษฐา นาคน้อย
วันเดือนปีเกิด	10 เมษายน 2518
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	54 ถ. ราชดำเนิน ซอย 2 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร 27 หมู่ 16 ตำบลเทพนคร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2530	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคูยาง
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม
พ.ศ. 2540	กศ.บ ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ. 2550	ศศ.ม การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ